

Karkerên hemû
welatan
û gelên bîndest,
yekbîn!

riya azadi

Tirmeh 1984
Sal 3, hejmar 25
Temmuz 1984
Yıl 3, sayı 25

Organa Komita Merkezi ya Partiya Sosyalist a Kurdistanê Tirkîyê

SARSILAN POLİTİK DENGE ve YENİ ARAYIŞLAR

Türkiye'de son iki ayda ortaya çıkan hava yeni gelişmeleri haber veriyor. Yoğun propaganda furyasıyla Bay Özal'ın sihirli reçetelerine yaratılan güven hızla sarsılıyor. İlk altı ayda enflasyon oranı 29. Yıl sonuna kadar yüzde 50'yi bulması, halta aşması bekleniyor. Bu, Bay Özal'ın da, ona destek olanların da beklentilerine en büyük darbe.

Zamlar, fiyat artışları durmak bilmiyor ve halk yığınları üzerindeki cendereyi sirtırıyor. Altı ay içinde mutfak yüzde 40 zalandı. Bu ücretliler, dar gelirli için tam bir açlık demektir. Kitleler homurdanıyor. Diyarbakır'da ev kadınları, pahalılığı protesto için valiliğe yürüdüler. Türk-İş yönetiminin göz boyama amacıyla düzenlediği toplantılarda işçiler "ekmek, barış, özgürlük" sloganını yükselttiler. Baskılara ve ağır sömürüye karşı çeşitli işyerlerinde, küçük çapta da olsa işçi eylemleri yer alıyor.

Bir yandan çeşitli sermaye grupları arasındaki çelişkiler ve bir bölümünün umduğunu bulamaması, diğer yandan halkın artan memnuniyetsizliği ve tepkileri karşısında burjuva basını bile ağız değiştiriyor. Dert yanyor, "böyle gitmez" diyor, başka seçenekler arıyor.

Bunalım bizzat Bay Özal'ın partisine, ANAP'a yansıdı. Bu partide MSP, MHP AP ve CHP kökenli gruplar arasındaki çekişme yüze vuruyor.

Emperyalistlerin, Türk tekelci sermayesinin ve onların uşağı Cunta'nın tercihlerine göre oluşturulan 6 Kasım sonrası denge sarsılıyor. Özal ve programı eskidi bile..

Şu günlerde SODEP üstüne ilgiler yoğunlaştı. SODEP ve Halkçı Parti'nin birleştirilmesi için ciddi çabalar var. Ötedenberi gönülleri sosyal demokrat yolda olan küçük burjuva kesimlerin, "ılımlı" solcuların, adı solcuya bulaşmış profesörlerin yanı sıra, sermaye çevreleri de, zorunlu hallerde bir yumuşak geçişe zemin hazırlamak için böyle bir birliğe yeşil ışık yakıyorlar.

Merkez ve aşırı sağ kesimde de yeni arayışlar var. Bir ara milli koalisyon önerileri oldu. Şimdi ANAP, MDP ve DYP'nin birleşmesi gereğinden söz ediliyor.

Bütün bunlar neyi gösterir: İç ve dış gerici güçler ipleri daha da elden kaçırıyorlar. Ülkenin ekonomik ve toplumsal sorunları IMF'in, Türk tekelci sermaye çevrelerinin ve Cunta'nın planlarını altüst ediyor. Oluşturulan politik çatılar kısa sürede eskiyor, dağılıyor.

Gelişmelerden ülkemizin devrimci ve demokratik güçlerinin çıkarabileceği ö-

nemli sonuçlar var. Kitle hareketinin yeni bir canlanması için kuşullar uygundur. Sorun, sıkıyönetimin, tutuklama ve işkencelerin devam ettiği bugünkü koşullarda da kitle muhalefetine yön verme, onu ey-

leme dönüştürme yol ve araçlarını bulma ustalığını göstermekte. Bu başarılılaşırsa faşist rejimin daha da zayıflaması ve yıkılma koşullarının hazırlanması hız kazanacaktır.

Umut SODEP'te Değil, İşçi Sınıfında ve Devrimci Halk Hareketindedir

1982 Anayasası ve ona paralel çıkarılan tüm öteki zorbalık yasaları, işçi sınıfına, Kürdistan yurtsever örgütlerine ve ülkenin diğer devrimci demokratik güçlerine legal mücadele alanını tümüyle kapamak amacına yöneliktir. Cunta ve onun efendisi güçler -emperyalist çevreler ve Türk tekelci burjuvazisi- "geçmişten aldıkları dersler"le bir kez daha korkulu rüya görmemek için, burjuvazinin has partilerinin yanı sıra, sol adına ortaya çıkan, ama gerçekte tüm benzerleri gibi, emekçilerin çıkarlarını burjuvazininine tabi kılan, düzenin sınırları içinde yürütülen ılıman tedbirlerle emekçileri yatıştıran ve böylece de gerçekte kapitalist düzene hizmet eden bir denge partisine, bir sosyal demokrat partiye yolu açık tutuyorlar. Bu parti önce Cunta tarafından Halkçı Parti olarak kuruldu, sonra ise gelişmeler devreye SODEP'i soktu.

SODEP büyük kongresinin yapıldığı ve bu nedenle de sol ve "sosyal demokratlık" sorunu üzerinde tartışmaların yoğunlaştığı şu günlerde konunun bu yanı üstünde durmak önem taşıyor.

Bu dönemde "özgür" kalmış birçok adı solcuya çıkmış kişi, örneğin Cunta ile iyi ilişkiler sürdürmüş Mümtaz Soysal ve Uğur Mumcu gibileri Türkiye soluna taktik çiziyorlar! Bunlar emekçileri "zararlı", "tehlikeli" soldan kaçınıp "akıllı" ve "ılıman" solda, SODEP'te birleşmeye çağırıyorlar. Hatta sola akıl vermeyi ve yol çizmeyi bu dönemde görevleri arasına dahil eden kimi gedikli burjuva yazarlar, ANAP'ın sözcüleri, Mehmet Barlas gibileri bile boş durmuyorlar ve SODEP'in soldaki boşluk içinde en munasip örgüt olduğunu dile getiriyorlar. Halkçı Parti ile birleşirse sorun daha da çözülmüş, Cunta'nın gönlü kalmamış olur..

Türkiye'de sosyal demokrat akım, Batıdaki benzerlerinden farklı bir süreç izleyerek oluştu. Batı'da 19. Yüzyılın kimi işçi sınıfı partileri yozlaşarak, Marksizm'in devrimci özünden koparak bu hale geldiler. Bizde ise bir zamanların tek partisi, burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin politik örgütü CHP, yerini başkalarının kapması üzerine, kimi değişiklikler geçirerek bu yola yöneldi. Şimdiki sosyal demokrat hareket onun mirası üstünde ve o doğrultuda biçimleniyor. Ancak oluşum sürecinin şöyle veya böyle olması, özü, yani bu tür partilerin kapitalizme hizmet ettikleri, düzen partileri oldukları gerçeğini değiştirmiyor.

Meydanı boş bulan sahte solcular, burjuva sözcüleri, sol adına, hatta marksizm adına konuşuyorlar, kitlelerin kafasını bulandırmaya, onları uyutmaya çalışıyorlar ama, Türkiye'de devrimci hareket bu tür ninnilere kanmayacak kadar deney edinmiştir. İşçi sınıfının gerçek temsilcilerini ve Kürdistan yurtsever güçlerini dışarda bırakan bir demokrasi oyunu tutmayacaktır.

Türkiye koşullarında, çelişkiler ve sorunlar öyle derin, öyle büyük ki, bir sosyal demokrat parti Batılı kapitalist ülkelerde oynadığı rolü oynayamaz, emekçilere as-

Devamı Sayfa 11'de

PKK İÇİN TEK ÇIKIŞ YOLU İZLEDİĞİ YANLIŞ YOLDAN DÖNMEKTİR

Devrimci mücadelenin tarihi pek çok kez kanıtıyor ki devrimci olmak için niyet ve coşku tek başına yetmiyor. Zafere ulaşmak için doğru bir politika da izlemek, doğru bir yolda yürümek gerekir. Koşullara uygun araç ve taktikleri iyi seçmek gerekiyor. Dostu-düşmanı iyi ayırmak gerekiyor. Bunu yapamayanlar yalnız yenilmekle kalmaz; devrimci mücadeleye, işçi sınıfının ve halkın davasına ciddi zararlar da verirler.

PKK adındaki örgütün dünü ve bugünü bunun açık, çıplak bir örneğidir.

Apocu hareket, dün devrimcilik adına Kürdistan'da aşiret çatışmalarını körükledi, feodal beyler, büyük toprak sahipleri arasında kavgalara taraf oldu. Kendisini tek devrimci, tek yurtsever sayan idealistçe, bundan da öte hasta bir anlayışla tüm devrimci, yurtsever, demokrat güçleri düşmandan saydı ve onlara karşı da şiddet eylemlerine girişti. Düşman bundan yararlandı, yanlışları kışkırttı ve bu hareketin kendisine sağladığı propaganda malzemesini, devrimci ve yurtsever harekete saldırmak, yurtsever güçleri kitlelerden tecrit etmek için bol bol kullandı.

12 Eylül öncesi ve sonrası yaşanan derslerin bu hareketi de etkileyeceği ve onun da bazı dersler çıkaracağı, yaptığı büyük yanlışlardan kurtulmaya çaba göstereceği umuluyordu. Çeşitli devrimci ve yurtsever örgütler, yaptıkları ciddi yanlışlar ve verdikleri zararlar yüzünden onları eleştirdiler, ama bu yanlışlardan kurtulmaları için çaba da gösterdiler. Özellikle Partimiz bu konuda gereken esnek tutumu gösterdi. Biz, farkına varılan yanlışlardan dönmenin, bir örgüt için ayıp veya kusur sayılmayacağını, devrimciyim diyen herkesin böyle yapması gerektiğini hem yayınlarımızda işleyerek, hem de yurtsever ve ilerici örgütlerce düzenlenen toplantılarda birkaç kez kendilerine ilettik. Böyle yaparlarsa, tabanlarını bu türden yanlış ve tehlikeli şartlanmalardan kurtarabilirlerse kendileriyle sömürgeci düşmana karşı güçbirliği yapabileceğimizi söyledik.

Ne var ki PKK tüm olup bitenlerden gereken dersleri çıkaramadı, yanlışlarını açık açık söylemeyi, tabanı bu tür şartlanmalardan kurtarmak için çaba göstermeyi göze alamadı. Eski yanlışların temeli üstünde örgütsel mücadeleyi sürdürmeye ve içine düştüğü bunalımı aşmaya çalıştı. Bunun kendisini 12 Eylül öncesi yanlışların veya benzerlerinin içine yeniden sürükleyeceği açıktı. Nitekim kısa sürede PKK yeniden Partimize ve diğer yurtsever örgütlere karşı saldırgan, düşmanca bir ajitasyon başladı.

Böyle bir politikanın PKK içinde bunalım yaratmaması beklenemezdi. Nitekim, PKK içindeki bunalımın hemen hemen kuruluşla başladığını, kendileri bile, Konferans'a sundukları "Politik Rapor"

da belirtiyorlar. Bir süreden beri ise bu bunalım çok daha yüze vurmuş, pek çok kişi PKK'yı terk etmiş veya izlenen politikaya karşı tutum almıştır.

Bu örgütün yöneticileri ise ayrılanlara veya eleştiri yöneltenlere karşı son derece öfke duyuyor, tümünü yığın ve bundan da öte hain ve provakatör sayıyorlar.

Elbette, gericiliğin bu saldırı döneminde her örgüt gibi PKK'da da yığınlar çıkacaktır. Ama bu örgütten görüş ayrılığı nedeniyle ayrılanlar veya bu nedenle ona eleştiri yöneltenler yok mudur? PKK'nın deneyden geçip iflas eden yanlış politikasını PKK yönetimi içinde veya tabanında farkedebilecek insanlar da çıkamaz mı? Besbelli ki bu tür insanların çıkması, hem de çok sayıda çıkması kaçınılmazdır.

Diğer yandan PKK Yönetimi, yalnız bu insanların tümünü yığın, hain ve provakatör saymakla kalmıyor, kendisine karşı örgüt içinde yükselen eleştirilerin önünü kesmek, dağılmayı önlemek için onlara karşı tehdit, gözdağı ve açık şiddete başvuruyor. PKK'nın bu amaçla, özellikle son bir yılda giriştiği bir dizi şiddet eylemi var. Ve bunlar kamuoyuna yansımış, herkesçe bilinmektedir.

Yapılan yanlışları farketmediği ve eleştirdiği için Resul adındaki merkez komitesi üyesi uzun süreden beri ellerinde tutukludur. Yine MK üyesi olarak bilinen Baki Karer ve daha yirmi dolayında kişinin -bunlar arasında kadınların da olduğu belirtiliyor- tutuklu olduğu, bunlardan Resul ve Baki'nin öldürüldüğü, yapılan baskılar nedeniyle bazılarının çıldırdığı yaygın biçimde ve her yanda konuşuluyor.

Son aylarda Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde ayrılanlara ve eleştiri yöneltenlere çeşitli saldırılar oldu. Almanya'da Resul'un kardeşi bıçaklandı, Berlin'de ve öteki kentlerde yapılan saldırı ve kavganın sonucu birçok kişi yaralandı.

20 Haziran'da Enver Ata adındaki eski Avrupa sorumluları İsveç'in Upsalla kentinde cadde ortasında vurulup öldürüldü. Katil, örgütten aldığı görevle bu işi yaptığını söyledi.

PKK yönetiminin muhaliflere karşı, onları sindirmek ve örgüt içinde suskunluk yaratmak için, tehdit, saldırı ve fizik olarak yok etme biçiminde sistemli bir şiddet kampanyası başlattığı açıktır. Taban aylardan beri böyleyse bir kampanya için ajite ediliyor, hazırlanıyor. Yapılan eylemlere, örneğin İsveç'te işlenen cinayete sahip çıkılıyor ve savunuluyor.

Bunlar devrimci yöntemler değildir ve bu örgüte de yarar getirmeyecektir. Devrimci, ilerici örgütlerde örgütsel birlik gönüllülük esasına dayanır. Bu tür eylemler genel olarak ülkemizdeki devrimci ve yurtsever harekete zarar verir, kamuoyunda onların gözden düşmesine yol açar, düşmana yeni saldırı ve propaganda ola-

nakları verir.

Bu dönemde yığınlaşıp örgütlü mücadeleye sırt çevirenler elbet vardır. Görüş ayrılığı nedeniyle bir örgütten ayrıldığını söyleyen kişinin ayrılma nedeni, gerçekten de görüş ayrılığı veya yığınlık, ya da salt hırs ve kariyerizm olabilir. Ayrılmanın görüşleri bir bölümüyle veya tümüyle yanlış veya doğru olabilir. Böyle durumlarda devrimci bir örgütün yapması gereken ikna edici yöntemlere başvurmak ve sorunları tartışmaktır.

PKK, bu şiddet kampanyasının yanı sıra, bir yandan kendi tabanını bu yönde şartlandırmak ve yönlendirmek, diğer yandan da devrimci, demokratik kamuoyunu yanıltmak ve tepkileri azaltmak için son aylarda yalan ve karalamaya dayalı bir ajitasyona hız vermiştir.

Haziran 1984 tarihli Serxwebun gazetesinde, Şoreş imzalı yazıda, eleştiri yönelten ve ayrılan insanların tümü provakatörlükle, "Parti ve halk düşmanı olmakla" cezaevinde Cunta'ya teslim olup hain durumuna gelen Yıldırım Merkit ve Şahin Dönmez'le ilişki içinde olmakla suçlanıyorlar. Bütün bunlar Cunta'nın bir oyununu, planı, tüm bu kişiler de onun ajanı sayılıyor.

Ne var ki her önüne gelene, her hoşlanmadığı kişi ve örgüte kolayca ajan damgasını basan PKK şeflerine haklı olarak kimse inanmıyor. Örneğin faşist rejimin işkence odalarında o kadar direnen, öldü diye çöplüğe atılan ve oradan yurt dışına geçip iki yıl süreyle PKK'nın Avrupa temsilciliğini yapan, bu yaptıklarından dolayı daha önceleri kendilerince göklere çıkarılan Enve Ata bir ajan veya provakatör müydü?

PKK tüm eleştirileri, tüm ayrılmaları, ajanların marifetine, şer güçlerine bağlıyor, içine düştüğü bunalımın ve karşılaştığı güçlüklerin suçunu hep başkalarına yüküyor, ama bu işte kendi kusur ve yanlışlarının payını hiç aramıyor. Örneğin eğer Yıldırım Merkit ve Şahin Dönmez gibi PKK'nın merkez komitesine kadar girmiş kişiler cezaevlerinde direnmeyip ihanete vardılarsa, dün PKK adına ortağı velveleye verip bugün "Genç Kemalist"lik yapıyorlarsa bunun üstünde düşünmek gerekir. Bunlar herhangi bir örgütte değil, PKK'da ortaya çıktılar. Doğru-dürüst politik deneyi, sağlıklı bilinci olmayan, ama devrimcilik adı altında terörizme sürüklenen insanların bir uçtan diğer uca savrulmalarına, hatta ihanete varmalarına şaşmamak gerekir.

Ama PKK kendi politikasına toz kondurmuyor. Tersine, tabana moral vermek, doğru yolda olduğunu(!) kanıtlamak için çılgınca bir çaba içinde dört bir yana saldırtıyor, hemen tüm yurtsever güçlere, en başta da Partimize çamur atıyor, sosyalist

ZORBALAR "ADALET" DAĞITIRSA ..

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde Partimiz aleyhinde görülmekte olan ikinci bir davada 56 kişiye 15 yıla varan ağır hapis cezaları verildiğini geçen sayımızda kısa haber olarak duyurmuştuk. 19 Nisan 1984'te sonuçlanan davada Cunta mahkemesinin "suçlu" bularak cezalandırdığı yurtseverler şunlardır.

İbrahim Atilla, 15 yıl ağır hapis.

Bedri Aslaner, toplam 13 yıl 6 ay ağır hapis.

Mehmet Yiğiter, toplam 12 yıl ağır hapis.

Hasan Dağtekin, M. Kemal Saygılı, Erol Can, Basri Eşidir, Ali Rıza Özyıldız, rahim Gül, Hikmet Can, M.Sait Sıtkı, Erhat Baran ve Arif Sevinç 10 yıl sekiz ay ağır hapis.

Hanefi Kızılkaya, Bayram Bozyl, Mahmut Döğer, M. Emin Dede, Nurettin Elma sekiz ile dokuz yıl arasında değişen ağır hapis

Hamit Sarı, İzzet Karadoğan, Ali Yakut, Edip Somuncu, 6 yıl 8 ay ile 7 yıl arasında değişen ağır hapis.

Cemal Büyükköse, Ferdi Turan, Ü. Aslan, Süleyman Yazar, Paşa Akdoğan, Salih Demirkan, Naif Ürün, A. Hamit Güner, Şeymuz Çiftçi, Habip Tanrıyar, Rifat Sefali, Baki Mercan, Remzi Tekin, M. Şirin Doğan, M. Tahir Keskin, M. Kemal Ezber bir yıla üç yıl arasında değişen hapis cezası.

Vasif Kahraman, Mehmet Süreyya Yılmaz, Muhlis Kırık, Nurettin Çetin, Metin Öksüz, Zeki Murat Yıldırım, Eşref Karakeçili, Nurettin Köklü, Müşir Aslan, Yaşar Öner, İsmail Safa Budak, Abdülmecit Karahan, Fikret Yokuş, Remzi Eken, Halil Genç ve Hüseyin Ballı üç ayla sekiz ay arasında değişen hapis cezası.

Cunta'nın mahkemesi, gerekçe olarak bu insanların "devletin hakimiyeti altında bulunan toprakların bir kısmını devlet idaresinden ayırmaya matuf eylemde

bulunmak," için örgüt kurmak, böyle bir örgüte girmek, "Anayasa'nın tanıdığı kamu haklarını kısmen veya tamamen ortadan kaldırmak" için propaganda etmek vb. eylemlerle suçlanmaktadır. Mahkeme ya poliste işkence sonucu alınmış kimi ifadeleri, ya da salt demokratik bir örgütte, DHKD veya TÖB-DER'de çalışmış olmayı, bir kültür gecesi düzenlemeyi veya bir mitinge katılmış olmayı bunun için yeter suç saymaktadır. Besbelli, Cunta'nın mahkemesinden başka bir tutum beklenemezdi. Bu zorbalar, ne pahasına olursa olsun yurtsever, ilerici insanlarımızı cezalar biçmekte kararlıdır. Kurdu "adaleti" başka türlü olamaz.

Ne var ki onların, halkımıza karşı en aşağılık ırkçı uygulamaları sürdüren, dilimizi bile yasaklayan ve salt Kürtçe türkü söylemeyi bile suç sayan bu zorbaların, üstelik de sosyalist, yurtsever ve demokrat insanlarımızı ırkçılıkla suçlamaya kalkmaları gülünçtür.

sistemi suçluyor, onun enternasyonalizme sırt çevirdiğini, görevini yapmadığını iddia ediyor.

Besbelli PKK'nın yaptıkları şaşırtıcı ve yeni şeyler değil. Yeni olan bu örgütün, özellikle son bir yıl içinde hızla, bir ara ara verir görüldüğü veya yavaşlattığı derin yanlışlara geri dönmesidir. PKK kendisinden ayrılanlara veya yönetimi eleştirenlere karşı sistemli bir şiddet eylemi yürütüyor. Kürdistan'da, kendisi dışında herkesi işbirlikçi, teslimiyetçi, hain sayıyor. Dünya Sosyalist Sistemini ve hemen hemen tüm işçi sınıfı partilerini suçluyor.

Bu tutum PKK'yı daha da batağa götürür. PKK yönetimi eğer bundan kurtulmak istiyorsa bu yanlış yolda ısrar etmemelidir. O, kendisini "Ortadoğu'da tek proleter örgüt" sayma megalomanisinden kurtarmalıdır. Bu tutumla, "tek proleter örgüt", ya da herhangi bir proleter örgüt olmak şurda kalsın, ancak düşmanın işine yarar işler yapan, devrimci harekete ciddi zararlar veren ve kendi kadrolarını da heder eden bir terörist örgüt olmaktan kurtulamaz.

PKK ülkemizin tüm yurtsever güçlerini düşman sayan anlayışı terk etmeli, bu yöndeki karalama ve demagojilere son vermelidir. Kendi tabanını diğer örgütlere karşı düşmanca şartlandırmaktan vazgeçip dostça, kardeşçe ilişkilerin gelişmesi için çaba göstermelidir.

PKK başka örgütlerden gelen eleştirilere karşı tahammüllü olmalı, devrimci ve yurtsever örgütlere veya görüş ayrılığı nedeniyle kendisinden ayrılanlara karşı şiddete başvurma yöntemine son vermelidir.

O bunu yaparsa diğer devrimci yurtsever örgütlerle dostça ilişkiler geliştire-

bilir ve düşmanın işine yarıyan bu türden çatışmalar son bulur.

PKK yönetimi bu güne kadar bu yolda adım atmadı ve yanlışta ısrar etti. Bugün PKK hareketi içinde yer alan insanlara da bu konuda ciddi sorumluluklar düşüyor. Onlar, eğer bu yanlış politikanın kurbanları olmak istemiyorlar ve halkımızın kurtuluş mücadelesine gerçekten hizmet etmek istiyorlarsa, işlenen bunca hata üzerinde durup düşünmeli ve bu yanlış politikaya karşı çıkmalıdır. Bugün Enver Ata'nın, Resul'un, Baki Karer'in ve ötekilerin başına gelen yarın kendi başlarına da gelebilir.

Bu konuda Kürdistan ve Türkiye'deki tüm devrimci, demokrat, yurtsever örgütlere de ciddi görevler düşüyor. Gerek ideolojik saplantıları, gerek geçmişten beri devrimci harekete verdiği zararlarla PKK olayı sıradan bir olay değil. PKK dost ve düşmanı ayıramıyan bir örgüttür. Ve eğer geçmişten beri PKK bu denli ciddi yanlışlara düşüyse bunda Kürdistan ve Türkiye'deki devrimci ve yurtsever örgütlerin payı vardır. Düşman bu yanlışlardan yararlanıp onları kışkırtırken, devrimci ve yurtsever güçler gereği gibi uyarıcı olmadılar, yanlışlarla mücadele etmediler.

Partimiz başından beri yapılan yanlışların üstüne ciddi biçimde gitti ve onları teşhir etti. Bizim tutumumuzu örgütler arası rekabetin sonucu gibi görmek son derece yanlış bir değerlendirme olur. Biz PKK'yı Partimize rakip görmedik, bugün de görmüyoruz. Biz PKK'nın yerine, "terörizme" talip değiliz ve PKK'da bizim yerimizi alamaz. Ama Partimiz devrimci sorumlulukla hareket etti.

Ne var ki yurtsever ve devrimci güç-

ler arasında şiddete başvurma yöntemine, örgütsel birliği şiddet yoluyla koruma çabalarına karşı her örgüt başından beri gerekli duyarlılığı ve sorumluluğu göstermedi.

Partimizin de içinde olduğu Kürdistan'lı beş örgütün, son olaylar nedeniyle yayınladıkları ortak bildiri bu bakımdan olumlu bir davranıştır. Bu bildiri PKK'yı yanlış tutumunu terk etmeye çağırıyor. Türkiye'li tüm devrimci, demokratik örgütler de bu konuda Kürdistan'daki devrimci, yurtsever güçlere destek olmalı. Yapılan yanlışlar Kürdistan ve Türkiye devrimci mücadelesini bir bütün olarak etkiliyor.

PKK başvurduğu yanlış ve devrimci olmayan yöntemlerden dolayı kınanmalı ve bu tutumunu terk etmediği sürece yalnız bırakılmamalıdır. Ciddi biçimde tehlikeli bu yanlış tutuma rağmen ona karşı hayırhah bir tutum, yanlış desteklemekten başka anlam taşımaz ve PKK'nın da ondan kurtulmasına hizmet etmez. Her örgüt, bu ve benzer konularda yapar, ilkesiz tutumlardan kendini korumalı.

**NE YILGINLIK
NE MACERA
YAŞASIN DEVRİMCİ
MÜCADELE**

ÇARPITILAN BİR

Serxwebun adlı gazete Mart 1984 tarihli sayısında Ortadoğu'da yapılan bir toplantı üzerine kendisinin propaganda üslubuna uygun olarak, karalama ve çarpıtmalarla dolu uzun bir yazı yayınladı. Sözkonusu yazıda, hemen hemen tüm yurtsever güçlere olduğu gibi Partimize de saldırılıyor, çamur atılıyor.

Yazıda, toplantıya katılan Parti temsilcimize ve öteki konuşmacılara atfen tirnak içinde konuşma metinleri veriliyor ve bunun "tutanaklardan yapılan aktarmalar" olduğu ileri sürülüyor. Oysa sözkonusu toplantıda herhangi bir tutanak tutulmamış, toplantıya katılanlar kendileri notlar almışlardır. Yalan ve çarpıtma bununla başlıyor. Apocu baylar kendi gönüllerine göre not aldıkları, çarpıttıkları sözleri başkalarının görüşü olarak kamuoyuna sunuyorlar. Tek başına bu bile, ciddiye üstüne ahkam kesen bu örgütün ne denli ciddi olduğunu gösterir.

Toplantı, CUD'un çağrısı üzerine 4 Şubat 1984'te yapıldı. Toplantıya IKP ve SKP'nin yanısıra Kürdistanlı 14 örgüt katıldı. Konu, Saddam hükümetiyle yaptığı otonomi görüşmeleri nedeniyle KYB'nin (Kürdistan Yurtseverler Birliği'nin) durumunun değerlendirilmesi idi.

Sözkonusu günlerde, KYB'nin Bağdat hükümetiyle otonomi konusunda görüşmeler yaptığı kamuoyuna yansımış, ama taraflar herhangi resmi bir açıklama yapmamışlardı. Ötedenberi KYB ile ilişkileri bozuk, hatta ciddi çatışmalar içinde olan CUD mensubu örgütler (Irak KDP, IKP, Irak KSP) ise KYB'nin (Yekiti) Saddam'la anlaşarak devrimci ve yurtsever harekete ihanet ettiğini ileri sürdüler ve tüm yurtsever güçlerin onu ortaklaşa mahkûm etmesi için harekete geçtiler. Gerçi bu örgütlerin Yekiti'nin ihanetine ilişkin iddiaları, sözkonusu otonomi görüşmelerinden çok önce başlamıştı.

Ortadoğu'da örgütlerin birbirlerini ihanetle, "casusluk"la suçlamaları sık sık görülen, yaygın bir modadır. Karşı tarafın gerçekte hain ve casus olup olmaması bu işte fazla önem taşıyor. Bu, rakipleri yıpratmak için uygun bir araç sayılıyor.

CUD'un bu çağrısı karşısında, sorunlara ilkeli yaklaşan bir örgütün ne yapması gerekirdi? Hemen, çağrının yapıldığı yerdeki modaya uyup KYB'nin hain olduğunu haykırmak ve böylece bazılarında aferin almak mı? Yoksa, sorunu enine boyuna ele alıp sağlıklı bir görüşe varmak mı? Partimiz bu ikincisini yapmıştır.

CUD'un sözkonusu çağrısının yapıldığı sırada, bölgedeki sorumlu yoldaşlarımız, bu konuda acele edilmemesi, örgütümüzün yetkili organının konuyu değerlendirmekte olduğu ve kendilerinin de ancak bakımsız yetkili organ görüşüne göre tavrı taksinacaklarını çağırıyor, yapanlara iktidiller. Ne var ki onlar, başka örgütlerden de gelen bu yöndeki önerilere aldırmandan toplantıyı düzenlediler.

Türkiye Kürdistanı'ndan beş örgütün (Partimiz, PPKK, KUK, Ala Rızgari ve Te-koşin) temsilcileri bir araya gelerek bu konuda örgütlerinin merkezi kararlarının beklenmesini, bu nedenle de toplantıya salt bilgilenecek için katılmayı kararlaştırdılar.

Partimiz adına toplantıya katılan yoldaş buna uygun olarak, Partimizin merkezi kararının beklendiğini, bu toplantının aceleye getirilmemesi için daha önce öneride bulunduğunu, bu nedenle de toplantıya gözlemci olarak katıldığını belirtti.

Apocu baylar, orada söylenenleri kendi notlarına göre çarpıtarak ve üstelik tutanaklardan alınmış gibi göstererek uzun uzun demagoji yapıyor, akıllarına eseni kağıda döküyorlar.

"Türkiye solunu baştan sona eleştirden geçirmeye kalkışan, devrimci direniş çizgisine 'anarşizm', 'provakasyon' diyerek küfretmekte ustalaşan baylarımızın açık bir işbirlikçilik üzerine, hem de tam otuz beş gün sonra görüşleri resmileşmemişmiş; 'Kürdistan tarihinde belki ilk defa olan' böyle bir toplantıya bir parti, hem de 'sosyalist bir parti' görüşsüz geliyormuş! Bütün bunlar, böyle bir partinin ne kadar açık görüşlere sahip olduğunu, ne kadar ciddiyete ve sorumluluğa sahip bulunduğunu göstermiyor mu? Acaba bu söylenenler gerçek midir? Yoksa açık işbirlikçi ittifakın mimarı bu baylarımızın bizzat kendileri midir?"

Apocu bayların, sapı-samanı birbirine karıştıran bu hınçlı, öfkeli tutumlarının nedeni bellidir. Anarşist, terörist ve provakatör yapı ve rollerini ortaya dökmemiz kendilerine pek dokunmuş. Ama bunun suçu bizde mi? Eğer kendilerine böyle denmesini istemiyorlarsa kendilerini değiştirsinler, anarşist, terörist ve provakatör olmasınlar! Neyse, biz bunu bir yana bırakalım da konuya dönelim.

Besbelli ki Apocu baylar ciddiyet konusunda Partimizi kendi örgütleriyle karıştırmışlar. Partimiz, bir şefin keyfi tutumuna göre yönetilen bir örgüt veya herkesin bildiği gibi davranacağı bir başıbozuklar örgütü değil. Partimizin yetkili organları var ve tüm temel konularda, önem taşıyan politik tutumlarda bu organların kararlarına göre hareket edilir. Bu tür önem taşıyan konularda yetkili organ kararı olmadan, herhangi bir parti sorumlusu, sıfatı ne olursa olsun, parti adına bildiği gibi davranamaz.

İkincisi, Partimiz sözkonusu sorunla ilgili olarak tavrı belirlemede geç mi kalmıştır? Hayır. Partimizin bu konuya ilişkin görüşü, daha hiç kimsenin görüşünü açık seçik ve yazılı halde kamuoyuna sunmadığı bir zamanda, Riya Azadi'nin Şubat 1984 tarihli sayısında ayrıntılı olarak kamuoyuna sunuldu.

Apocu baylar, sözkonusu toplantı tarihi ile ilgili olarak "açık bir işbirlikçilik üzerine tam otuz beş gün sonra" görüşü-

müzün hala belli olmadığını söylüyorlar. Bir kere bizim gerek Irak-İran savaşına, gerek Irak Kürdistanı'ndaki sorunlara ilişkin görüşlerimiz daha önceleri pek çok kez yazılmıştır. Ama burada yeni bir durum sözkonusu. Apocu baylar'ın, "açık bir işbirlikçilik" dedikleri şey, Irak'ta yıllardan beri otonomi istemiyle mücadele eden ve Bağdat'ta iktidarda olan rejime karşı savaşan bir örgütün, sorunun barışçı bir çözüme ulaşması için, bu istem üzerinde karşı tarafla yaptığı görüşmelerdir. Görüşmelerin ne aşamada olduğu, iki tarafın istem ve önerilerinin içeriği resmen açıklanmamıştır ve birtakım söylentilerin, dış basına yansıyan bilgilerin ötesinde yeterince bilinmemektedir.

Apocu baylar, salt otonomi istemeyi veya salt bu amaçla görüşmeyi bile ötedenberi ihanet saymaktadırlar. Bu kendilerinin bileceği iş. Bu bakış açısı yalnız KYB'ni değil, Irak Kürdistanı'nda aynı istemle mücadele eden tüm yurtsever örgütleri ve bu istemi destekleyen IKP'yi, yani herkesi hain olarak suçlamak gerekir ve zaten Apocu baylarımız da tam bunu yapıyorlar. Ama bizim bu konuda görüşümüz farklıdır.

Apocu baylar, gönüllerinin estiği gibi şuna buna işbirlikçilik ve ihanet damgasını yapıştırabilirler, dün düşman saydıklarını bugün dost, bugün dost saydıklarını da yarın bir çırpıda düşman gösterebilirler. Ama sorumluluk duyan bir örgüt, ciddi bir örgüt böyle davranmaz. O, olayları, şu veya bu gelişmeyle ilgili olarak örgütlerin politikasını, durumunu değerlendirirken soruna ilkeli yaklaşır, onu her yönüyle değerlendirir.

Toplantı Nasıl Provake Edildi?

Apocu baylar, "Tartışmaların sertleştiğini ve çıkmaz içine girdiğini" söylüyorlar; ama buna kimin yol açtığını söylemiyorlar. Tersine şunu diyebiliyorlar: "Çıkmaza çözüm olması amacıyla PKK temsilcisi söz aldı..." Ne var ki bu sözler Apocu bayların suçluluk psikolojisini dile getiriyor ve toplantıyı nasıl sabote ettiklerini gizlemeye yöneliktir.

Toplantıyı sertleştiren, çıkmaza sokan ve dağılmasına yol açan, PKK adına söz alıp hemen tüm yurtsever örgütlere saldırı ve onları ihanetle suçlayan kişi idi. Yoldaşlarımızın aldığı notlara göre bu kişi şöyle dedi:

"Yalnız ihanet demek yetmiyor. İttifak ve mücadele anlayışının, çizgisinin hareketi nereye götürdüğü var. Bu, sorunun emperyalist sistemde çözme anlayışından geliyor. Kürdistan ulusal hareketini birlik haline getirmek isteyen "dörtlü ittifak" vardı. IKP ve SKP bunun gözlemcileri idi. Bu ittifakın üzerinde durulmalıdır. Yekiti bunun üyesi idi. Bu politikanın iflas ettiğini, TKSP,

TOPLANTI ÜZERİNE

Pêşverû, IKP, SKP diyebiliyorlar mı? Öyle bir ittifaktan çekildiklerini söyleyebiliyorlar mı? Türkiye'de Yekiti'ye bağlı olarak oluşturulan "beşli" ittifakın ve Suriye'deki "üçlü" ittifakın mensupları bu birliklerin sona erdiğini söyleyebiliyorlar mı?"

Apocu baylar, temsilcilerinin bu türden saldırgan bir konuşma yaptığını Serxwebun'a aldıkları bölümle biraz düzeltmiş de olsa itiraf ediyor ve onunla övünüyorlar.

Toplantıda bulunan örgütlerden bazıları, Özellikle CUD mensupları, Apocu bayın herzelere duymazlıktan geldiler. Ancak gerek toplantıda bulunan yoldaşımız, gerekse Türkiye Kürdistanı'ndan diğer örgütlerin temsilcileri onun ağzının payını verdiler ve böylesine, aklına estiği gibi İrdistan'ın devrimci ve yurtsever güçlerini emperyalizme hizmet etmekle, ihanetle suçlayan küstah biriyle toplantıyı sürdüremeyeceklerini belirttiler. O, toplantıyı terketmeyi düşünmediği için de, kendileri terk ettiler. Toplantı son buldu. CUD sözcüsü IKP temsilcisi, sonra bir bildiri hazırlayıp getireceklerini ve dileyenin imzalıyacağını belirtti.

Serxwebun, bu aşamadan sonra iki gerçeği daha çarpıtıyor. Birisi şu: Diyor ki "Böyle bir durum karşısında, gerçekleşenin çarpıtıldığını ve ortamın provake edildiğini söyleyerek PKK temsilcisi yeniden söz aldı ve yukardaki sözlerini bir kez daha üstüne basa basa yineledi". Ne var ki böyle bir şey olmadı. Neye uğradığını şaşırıp Apocu bay kapıya koşup toplantıyı terk edenleri durdurmaya, yanlış anlaşıldığını ayak üstü anlatmaya çalıştı. Serxwebun'un çizdiği kahramanlık tablosu ne yazık ki bir yalandır.

İkincisi, Serxwebun, yurtsever örgütlerle daha sonra basında yer alan toplantı haberini yalanladıklarını ve bununla "Bağdat'takilerden korkulduğu sonucunun" çıktığını ileri sürüyor. Bu da başka bir yalandır. Basında çıkan yalnız toplantı haberi değil, toplantıda, ittifakla Yekiti'nin mahkûm edildiği idi. Toplantıda ne ittifakla, ne de çoğunlukla böyle bir karar verilmemişti. Onlar bunu yalanladılar. Çirkin olan basına bu tür yalan haberler vermek ve bundan medet ummak, diğer yandan da, herşeyi Apocu bayların yaptığı gibi tersyüz etmek, yalan söylemektir.

Bu Bir Provakatör Mantığı Değil mi?

Ama daha da önemlisi Apocu şeflerin yurtsever güçler arasındaki güçbirliği ve dayanışma çabalarına bakış açısıdır. Onlar, Türkiye Kürdistanı'nda beş yurtsever örgüt arasında yürütülen çalışmalarını emperyalizme hizmet sayıyorlar. Bunun gibi Kürdistan'ın dört parçasındaki yurtsever güçler arasında bir uyum ve dayanışma

sağlamayı hedeflemiş olan, IKP ve SKP'nin de gerçekleşmesi için çaba gösterdiği, Partimizle birlikte İran KDP, Yekiti ve PDKS'nin katıldığı "dörtlü" ya da "altılı" çalışmayı da böyle niteliyorlar. Yine Suriye'de üç yurtsever Kürt örgütü arasında oluşturulan ittifak için de aynı şeyleri söylüyorlar. Besbelli bu türden çalışmalar henüz hedeflenen amaçlara varmış değil. Güçbirliği çalışmalarında bugün de türlü zorluklar, engeller var. Apocu baylar buna seviniyorlar. Dahası bu tür çabaların tümünden sonuç vermemesini istiyorlar. Onlar güçbirliğini değil, dağılmayı öneriyorlar.

Bu ne biçim mantıktır ve bunu kim ister? Yurtsever güçlerin birliği yolunda yapılan çalışmalar eksik, yetersiz bulunabilir, eleştirilebilir. Ama bu tür çabaları emperyalizmin oyunu diye niteleyip varolan kimi sınırlı ittifakların da tümünden dağılmasını istemek, eğer bir delinin mantığı değilse, bir provakatörün mantığıdır.

Diğer yandan, örneğin Türkiye Kürdistanı'nda beş örgütün yürüttüğü güçbirliği çalışmaları, eğer emperyalizme hizmet ediyorsa PKK bu güçbirliğine katılmak için neden 2-3 yıl öncesi o denli çaba göstermekte idi? İşin ilginç yanı şu ki bu konuda kendisine destek sağlayanların başında Yekiti gelmekteydi. Apocu baylar, herhalde bizzat Celal Talabani'nin bu uğurda gösterdiği çabaları unutacak kadar nankör olamazlar! Ne var ki güçbirliği için adım atmak üzere biraraya gelen Partimiz ve diğer örgütler, Yekiti, IKP, SKP ve diğer dost örgütlerin ısrarlarına rağmen bu konuda ilkeli davrandılar. Biz, PKK ile güçbirliği çalışmalarına oturabilmek için, öncelikle bu hareketin, ulusal mücadeleye ciddi zararlar veren yanlış politikasının gözden geçirilmesini ve düzeltilmesini önerdik; yanlışlara ve devrimci olmayan yöntemlere prim vermedik. PKK'nın beşli çalışmaya duyduğu hincin temel ve gerçek nedeni budur.

Apocuların "altılı" çalışmaya çamur atmalarının nedeni de aynıdır. Apocu mantık açıktır ve herkesçe bilinir: PKK'lı olmayan haindir. PKK ile ittifak etmeyen emperyalistlerle ittifak eder!..

Devrimci Tutum Nedir ve Politik Bağımsızlık Nasıl Korunur?

Serxwebun'un sözkonusu yazısında, Yekiti-Saddam görüşmesinden ve bu görüşmelere karşı her örgütün takındığı tutumdan yola çıkarak yine bir dizi yalan ve çarpıtmaya dayalı manzaralar çiziliyor, Partimize de çamur atılıyor.

Bu baylara göre "Yekiti-Saddam ittifaki" Türk faşist Cuntası ile varolan ortak bir planın sonucudur. Ortadoğu düzeyinde Türkiye, Irak, Suudi Arabistan, Ürdün vb. İsrail, ABD emperyalizmi ve benzerlerinden oluşan gerici bir blok vardır. Buna

karşı da "Suriye, Libya, İran ve benzeri güçlerden" oluşan ikinci bir blok daha var. Ve bu ikinci blok, "dolaylı ya da dolaysız bir biçimde arkasında dünya sosyalizm ve devrim güçlerini bulmaktadır". Ve Apocu baylar, Yekiti-Saddam görüşmelerine karşı tavır almayan, Yekiti'ye hain demeyen herkesi de otomatik olarak birinci bloka dahil ediyorlar!

Ne var ki bu tür kaba şemalarla dünya ölçüsünde devrimci ve gerici güçlerin herbir sorun karşısındaki tutumu ve Ortadoğu düzeyinde çatışan çok çeşitli güçlerin herbir olaya ilişkin politikası açıklanamaz. Eğer bu şema herşeyi açıklasaydı, İran'ın TUDEH'e ve Sovyetlere karşı tutumu, İsrail'in Irak'taki nükleer santrali bombalarken İran'a dolaylı yollarla da olsa silah sevki, Ürdün'ün ABD'den silah alamayınca Sovyetler'e yönelmesi, Türkiye'nin Irak'tan çok İran'la geliştirdiği ticari ilişkileri ve Türk tankerlerinin Irak tarafından bombalanması nasıl izah edilirdi?.

Apocu baylar herşeyi genel şemalarla açıklamaya kalkıyor ve herbir olayın özel durumunu göz önüne almıyorlar. Yine, herhangi bir örgütün politikası, niteliği hakkında konuşurken onu, ulusal ve uluslararası tüm önemli sorunlara bakış açısıyla ele almıyor, münferit bir olaydan yola çıkarak gönüllerince ahkam kesiyorlar. Elbet onlar bunu bilerek yapıyor. Amaç çarpıtma ve kara çalma olunca her araç baylarımız için mübahtır.

Bir kez sözkonusu olan Yekiti-Saddam 'ittifaki' değil, görüşmesidir. Düşmanla ittifak etmek başka şey barış koşullarını görüşmek başka şeydir.

Biz bu görüşme ile ilgili olarak, amaçlara ulaşma (yani Irak'a demokrasi, Kürdistan'a otonomi sağlama) bakımından iyimser olmadığımızı Riya Azadi'de çıkan yazımızda açık olarak belirttik. Yine, amaçla ulaşmak için temel koşulun Kürdistan ve Irak yurtsever ve demokratik güçlerinin sıkı birliği olduğunu da söyledik. Ama biz, Yekiti'nin tutumunun, salt görüşmelere evet dediği için ihanet veya gericilik sayılmıyacağını belirttik. Bunun Apocu bayların ileri sürdüğü tüm o saçmasapan karalamalarla ne ilgisi var? Partimizin Irak'taki gerici rejime karşı tutumu yıllardır bellidir ve bu tutum değişmemiştir. Bizim, Apocu bayların sık sık ima ettikleri gibi Bağdat'tan yolumuz geçmiyor. Bunlar alçakça yakıştırmalardır. Apocu baylar ideolojik tartışma yerine yalan ve karaçalma yöntemini geçirmişlerdir. Bu çok çirkin, seviyesizce bir tutumdur.

Dost da düşman da iyi bilir ki biz, kanlı Irak rejimine karşı savaşan Irak'ın yurtsever ve demokratik güçlerinin yanındayız. Ama biz, aynı zamanda, İran'da demokrasi güçlerini ve Kürt halkının bu parçadaki kurtuluş mücadelesini kanlı bi-

Devamı Sayfa 10'da

10. YILDA DAHA GÜÇLÜ T K S P İÇİN !

Kürdistan'daki Sınıflar Mevzilenmesi Bakımından

İttifaklar sorununun doğru çözümü devrim stratejisinin önemli bir yönüdür ve devrimin dostlarıyla düşmanlarını doğru biçimde ayırabilmeyi gerektirir. Zafere ulaşmak için yalnız devrimci pir parti yaratmak yetmez, aynı zamanda devrimde çıkarı olan toplumsal sınıf ve katmanların birliğini, sıkı ittifakını da sağlamak gerekir.

Devrimin ulusal demokratik devrim ya da sosyalist devrim olmasına göre ittifakların sınıfsal kombinezonu da değişir. Ulusal demokratik devrim sırasında, ya da bu aşamada müttefik olan bir kısım güçler, sosyalist devrim sırasında müttefik olmaktan çıkıp devrimin karşısına düşerler.

Partimizin ittifaklar politikası tüzüğünde, programında ana hatlarıyla ve bugüne dek çıkan yayımlarda çeşitli kereler ayrıntılarıyla belirlenmiştir.

Kürdistan'ın sömürge ve yarı-feodal yapısı nedeniyle devrim birinci aşamada ulusal-demokratik bir devrim olacaktır. Bu aşamada sömürgeci boyunduruk kırılacak, ulusal zulüm son bulacak, halkımız kendi kaderini kendisi belirleyecektir. Yine bir toprak devrimiyle feodal mülkiyet ilişkileri ortadan kaldırılacak, köylü toprağa kavuşup özgürleşecek, ulusal ekonomi ve kültür gelişecek, toplum demokratikleşecektir.

Devrimin bu aşamasında dostu ve düşmanı nasıl ayırıyoruz?

Düşman, en başta ülkemizi zorla elde tutan, halkımızı sömüren ve ona ulusal zulüm uygulayan sömürgeci güçlerdir. Ona destek olan, onunla birlikte ülkemizi sömüren ve tüm halklar gibi halkımızın da ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olan emperyalizmdir. Sömürgecilerin ve emperyalizmin ülkemizdeki başlıca işbirlikçisi feodal sınıftır (büyük toprak ve nüfuz sahibi ağalar-beyler, şeyhler).

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde kimileri feodal sınıfın devrimin karşısındaki tutumunu ve ona karşı mücadelenin önemini uzun süre kavramadılar ve kimileri bugün de gereği gibi kavramıyorlar. Ulusal demokratik devrim feodallerin büyük toprak mülkiyetine ve nüfuzuna son verir. Bu neden le de feodal sınıf devrimin karşıdır, düşmanla işbirliği yapar. Toplumumuzda sömürgeci ve feodal sömürü içiçe geçmiştir. Birine karşı mücadele eden, diğerine karşı da mücadele etmek zorundadır. Feodal sınıf içinde tek tek yurtsever insanların çıkması, bunların sınıfsal çıkarlarına sırt çevirerek ulusal de-

mokratik devrimi desteklemeleri mümkündür; ancak bu, bir bütün olarak feodal sınıfın gerici, işbirlikçi niteliğini değiştirmez.

Devrimde çıkarı olan sınıfların başında işçi sınıfı gelir. Ulusal kurtuluş devrimi, tüm ulusal güçleri olduğu gibi işçi sınıfını da ulusal baskıdan ve feodal ayakbağından kurtarıp, gelişip serpilmesine, daha etkin bir güç olmasına olanak verir. Sömürge ve bağımlı bir ülkede, nesnel koşullar uygun düşüyorsa, işçi sınıfı ulusal kurtuluş devriminde öncü ve motor rolü oynayabilir. Bizim ülkemizde de koşullar buna uygundur. Toplumun, işçi sınıfının öncülüğünde nihayi kurtuluşa, sosyalist devrimine ulaşabilmesi için, sömürge bir ülkede, öncelikle ulusal demokratik devrimin zafere ulaştırılması zorunludur. Bu aşamada sömürgecilğe, emperyalizme ve işbirlikçi feodal güçlere karşı geniş toplumsal güçler seferber edilebilir. Ve bu yapılmadan, sömürgeciler ve onların işbirlikçileri yenilgiye uğratılmadan toplumun sosyalizme yönelmesi olanaksızdır.

Ulusal demokratik devrimde çıkarı olan diğer bir sınıf küçük burjuvazidir. Kır proletaryası (tarım proletaryası) ve büyük toprak sahipleri dışındaki köylülük kesimi kır küçük burjuvazisini oluşturur. Köylülük, ulusal demokratik devrimde toprağa kavuşur, ulusal ve feodal baskıdan kurtulur. Bu nedenle de ulusal kurtuluş devriminde köylülüğün rolü önemlidir. Böylesi bir ülkede nüfusun ezici kesimini oluşturan köylülük ulusal mücadeleye kazanılmadan, harekete geçirilmeden devrim zafere ulaşamaz. Köylülük ulusal demokratik devrimin temel güçlerindedir.

Kent küçük burjuvazisi de Kürdistan'da ve benzer ülkelerde nüfusun önemli bir bölümünü oluşturur. Bu kesim de ulusal baskı ve sömürden büyük çapta etkilenir ve ulusal demokratik devrimde büyük çıkarı vardır. Kent küçük burjuvazisi de işçi sınıfı ve köylülükle birlikte ulusal demokratik devrimin temel güçleri arasında yer alır. Devrimin başını çeken işçi sınıfı, köylülük ve kent küçük burjuvazisinin örgütlenmesine de öncülük etmeli, onlar içersinde örgütlenmeli, onlarla, ortak bir devrim programı üzerinde sıkı bir ittifak oluşturmalıdır.

Kürdistan'a kapitalist ilişkilerin girmesiyle, tarım, ticaret ve çok sınırlı da olsa sanayi alanında, hakim ulusa mensup olmayan, diğer bir deyişle ulusal nitelikte bir kapitalistler sınıfı da oluşmuştur. Tüm sömürge ülkelerde olduğu gibi Kürdistan'da da ulusal burjuvazinin devrim karşısındaki tutumu iki yönüyle ele alınmalıdır. Birincisi, bu kesim de ulusal baskıdan ve

PARTİMİZİN İTT

feodal ayakbağlarından belli ölçüde payını alır, zarar görür; yani ulusal demokratik devrimde belli bir çıkarı vardır; ikincisi, bu sınıfın sömürgeci burjuvaziye önemli ilişkileri, çıkar ortaklığı da vardır ve ulusal kurtuluş devriminin ileri boyutlara varmasından, geniş bir demokrasiden, hele işçi sınıfının başını çekeceği ve giderek sosyalizme varabilecek bir devrimden ürker. Bu nedenle de Ulusal demokratik devrim karşısındaki tutumu ikirciklidir.

Ulusal demokratik devrim aşamasında bu sınıfa ilişkin politika belirlerken onun çelişkili durumunu gözönüne almak gerekir. Bu aşamada bu sınıfı kurtuluş mücadelesine kazanma, veya en azından - bu başarılmazsa bile onu nötrleştirme, düşmanla birleşmesini engelleme politikası izlenmelidir. Onu, daha baştan işbirlikçi sayıp karşı saflar içinde düşünmek ve karşıya almak yanlıştır, sekte bir politikadır. 3. Enternasyonalin ulusal kurtuluş mücadelelerine ilişkin olarak proleterya partilerinin önüne koydukları strateji böyledir, yani sömürgecilğe karşı savaşta ulusal burjuvazinin ulusal cepheden dışlanmaması, bu cepheye kazanılması için çaba gösterilmesi yönündedir.

Partimizin Kürdistan ulusal burjuvazisine yaklaşım tarzı da böyledir.

Kuşkusuz, partimiz marsist-leninist bir partidir, nihayi amacı ülkemizde her türlü sömürü biçimine son vermek ve sosyalizmi gerçekleştirmektir. Partimiz, başından itibaren kararlı ve yoğun biçimde sosyalizm için propaganda yürütüyor, sosyalist görüşleri halk safları içinde yayıyor. Ancak Partimiz, toplumumuzun kurtuluşu bakımından ilk aşamanın ulusal-demokratik bir devrim olduğunun ve sosyalist devrimin ancak onu izliyebileceğinin bilincindedir ve bu nedenle de asgari programı bir ulusal-demokratik devrim programıdır. Bu aşamada en geniş yurtsever güçleri, sömürgeciliğin ve emperyalizmin yenilgiye uğratılması ve gerici feodal ilişkilerin tasfiyesi için ulusal ve demokratik bir program üzerinde, ortak bir cephe de birleştirme politikası izlenmelidir. Bu aşamada anti-kapitalist şiarları öne çıkarmak ve ulusal burjuvaziyi karşıya almak yanlıştır, böyle bir politika ne ulusal demokratik devrimde, ne de sosyalist devrimde yarar sağlar.

Kürdistan'ın Ayrı Parçaları Bakımından

Kürdistan parçalanmış bir ülkedir ve her parçası başka bir devletin sınırları içindedir. Bu durum, her parçadaki Kürt halkının, o parçanın koşullarına göre ör-

İFAKLAR POLİTİKASI

gütlenmesini ve kurtuluş mücadelesinin, o parçanın özgül koşullarına göre yürümesini zorunlu kılıyor. Günümüzde tüm parçalar için bir tek işçi sınıfı örgütü oluşturmanın veya tüm parçalardaki mücadeleyi böylesine bir örgütle yönlendirmenin olanacağı yoktur.

Diğer yandan, Kürdistan'ı aralarında bölüşmüş olan devletler, halkımızın mücadelesini ezmek için kendi aralarında sıkı bir dayanışma içindedirler. Zaman zaman kendi aralarındaki çelişkiler yüzünden bu dayanışma gevşese ve Kürt halkının mücadelesini bir diğerine karşı kullanmak isteseler bile, bu geçicidir. Esas olan, Kürt halkının kurtuluş mücadelesini engellemekte tümünün de ortak çıkarları bulunmasıdır. Bu durum, ayrı parçalarda mücadele eden yurtsever güçlerin de, zaten kendi aralarında gerekli olan dayanışmalarını ve işbirliğini daha da önemli kılıyor.

Partimiz, ulusal boyunduruğa ve gericiliğe karşı yürütülen mücadelede Kürdistan'ın öteki parçalarındaki yurtsever güçlerle dayanışmaya, sıkı ittifaka büyük değer veriyor ve bunun için çaba gösteriyor. Bu dayanışmanın biçimleri koşullara, yaşamın gereklerine bağlı olarak basit işbirliğinden, karşılıklı destekten daha ileri ve gelişkin örgütsel biçimlere varabilir.

Biz diğer parçalardaki yurtsever örgütlere dayanışma gösterirken onların marksist-leninist olmalarını şart koşmayız. İlerici, yurtsever olmaları bunun için yeterlidir. Ve yalnız Kürdistan'da değil, dünyaher yanında, ilerici, anti-emperyalist, anti-sömürgeci olan her eylemi desteklemek bizim görevimizdir.

Kürt Halkının Yanyana Yaşadığı Halklar Bakımından

Kürdistan sömürge durumunda bir ülkedir. Ancak, yaygın olarak rastlandığı gibi, sömürgeci devletin sınırlarından uzak veya deniz aşırı bir ülkede bulunmuyor. Kürt halkı Türkiye'de sömürgeci devletin sınırları içinde Türk halkıyla, Irak'ta Arap halkıyla, İran'da Fars, Azeri ve diğer halklarla yanyana yaşıyor. Bu, örneğin Cezayir halkının Fransız halkıyla, Vietnam halkının Amerikan halkıyla ilişkilerinden çok daha ileri, sıkı, çokyönlü ilişkiler yaratıyor.

Emperyalist ve sömürgeci bir ülkede proleter devrimin zaferi ona bağımlı uluslara özgürlük getirir. Büyük Ekim Devrimi bunun somut örneğidir. Sömürgeci ülkede devrimci ve demokratik yönde ileri bir atılım bağlı sömürgelelerdeki kurtuluş mücadelelerinin olanaklarını artırır, düşmanın gücünü zayıflatır. Portekiz'de

1974'te faşizmin yıkılmasının yarattığı sonuçlar da bunun bir örneğidir. Diğer yandan, Kürdistan örneğindeki gibi, hakim ve bağımlı ulusun aynı devlet çatısı altında yanyana, iç-içe yaşadığı durumlarda her iki ulusun devrim ve demokrasi yönündeki mücadeleleri birbirine çok daha sıkı bağlarla bağlıdır.

Türkiye çerçevesinde halkımızın kurtuluş mücadelesinin büyük dostu başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi Türk halkıdır. Kürdistan'ın boyunduruk altında tutulmasında Türk emekçilerinin hiçbir yararı yoktur. Kürt halkına zulmeden sömürgeci devlet onlara da zulmediyor ve onları da iliklerine kadar sömürüyor. Halkımızın özgürlük mücadelesi sömürgeci devleti zayıflatıyor ve emekçi Türk halkının da mücadele olanaklarını artırıyor. Emekçi Türk halkı bilinçlendiği ve örgütlendiği oranda kendi burjuvazisinin gerici politikasına karşı çıkacak ve halkımızın kurtuluş mücadelesini destekleyecektir ve bugünden destekliyor.

Diğer yandan, her iki halkın devrimci mücadeleleri arasında sıkı bir bağ vardır. Bu bağ, karşılıklı dayanışma ve destekten de öte, sömürü ve baskı çarkına karşı mücadelenin ortaklaşa örgütlenmesi ve yürütülmesinin koşullarını yaratıyor. Büyük sermaye ve toprak sahiplerinin gerici rejimini alaşağı etmek ve ülkelerimizde bir halk iktidarını işbaşına getirebilmek için ortak bir strateji izlemek, her iki halkın devrimci atılımını eşzamanlı kılmak ve tüm yurtsever, demokratik ve devrimci güçleri ortak bir cephede birleştirmek mümkün, hatta gereklidir.

Bunun içindir ki, Kürdistan toplumu bakımından ulusal demokratik devrimi ön adım olarak gören Partimiz, gerek bu hedefe ulaşmak, gerekse toplumu sosyalizme ulaştırmak için Türk halkının devrimci ve demokratik güçleriyle en sıkı dayanışmayı ve güçlerin ortak bir cephede birleştirilmesini savunuyor. Bunun tersine bir tutum ise, her iki halkın devrimci mücadeleleri arasındaki sıkı bağı kavramamak, ulusal tecrit politikası izlemek ve ortak düşman karşısında güçleri birbirinden ayırmak, tek düşürmek olur.

Devrim sorununun ötesinde, demokrasi mücadelesinde de, Türk toplumunda işçi ve emekçilerin yanı sıra başka demokratik güçler de vardır. Türkiye'de demokrasinin sınırlarının genişlemesi tek başına halkımızı ulusal baskıdan kurtarmaya yetmez, ama yurtsever güçlerin mücadelesi bakımından yeni olanaklar yaratır. Ülkede gerici ve faşizmin güçlendiği oranda halkımızın üzerindeki baskılar da artar. Bunun içindir ki, Partimiz, geçmişten be-

ri, demokrasi mücadelesini, anti-faşist mücadeleyi halkımız bakımından küçümseyen veya red eden yanlış görüşlere karşı kararlıca mücadele etti ve doğru olanı gösterdi.

Türk toplumunda bazı tabakalar, kesimler vardır ki hem sınıfsal çıkarları gereği, hem de burjuva ideolojisinin etkisiyle halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine karşı oldukları halde, genel olarak demokrasinin sınırlarının geniş tutulmasından yanadırlar ve faşizme karşıdırlar. İşte bu çerçevede de olsa, biz, demokrasinin sınırlarının genişlemesi, faşizmin engellenmesi - bugünkü durumuyla yıkılması için bu tür güçlerle işbirliği yapmayı, dayanışmayı red etmeyiz, hatta onları buna çağırırız.

Bu anlamda, faşizme karşı mücadelede ve genel olarak demokrasi mücadelesinde Türk toplumunda daha geniş güçler vardır ve biz sözkonusu mücadelede onları da bir müttefik olarak görürüz.

Elbette biz, demokrasi mücadelesini devrimci mücadeleye tabi olarak görürüz ve ona tabi kılarız. Devrimden yana olmayan kesimlerle dayanışmamız bir yere kadardır. Örneğin faşizmin yıkılması için birlikte çalışabiliriz, işbirliği edebiliriz; ama ondan sonra yolumuz ayrılır; kimiyle işbirliğimiz sona ererken, kimiyle karşı karşıya gelebiliriz.

Biz, faşizmin yıkılabilmesi için devrimden yana olsun, olmasın tüm anti-faşist güçlerin eyleme geçirilmesinden ve bunlar arasında mümkün olan en sıkı dayanışmanın yaratılmasından yanayız. Devrimci mücadelemize hizmet edecek tutum budur. Günümüz koşullarında demokrasi mücadelesini devrim mücadelesine tabi kılmanın doğru biçimi budur. "Ben ancak devrim isteyenlerle bir araya gelebilirim" diyenlerin tutumu ise, faşizmi yıkabilecek geniş güçleri bir araya getirme çabasından sırt çevirmez, sol lafazanlıktır ve hiçbir şekilde devrime hizmet etmez.

Uluslararası Diğer Güçler Bakımından

Partimiz, başta sosyalist sistem olmak üzere uluslararası işçi hareketini ve ulusal kurtuluş güçlerini halkımızın temel dostları sayıyor. Bunun yanı sıra, emperyalizme, sömürgeciliğe, faşizme, ırkçılığa karşı olan diğer tüm demokratik, barışsever, hümanist güçleri de halkımızın kurtuluş mücadelesine dost güçler sayıyor. Partimiz, emperyalizme, sömürgeciliğe, faşizme ve diğer her türden gericiliğe karşı mücadelede tüm dost güçlerle dayanışmaya büyük değer veriyor.

Halkımız kendi kurtuluş mücadelesini, hiç kuşkusuz, en başta kendi öz gücüne dayanarak başarıya ulaştırabilir. Bunun için halk yığınlarının gücüne, yaratıcı enerjisine güvenmeliyiz. Onları örgütlemeli ve eyleme geçirmeliyiz.

Halkımızın kurtuluş mücadelesine şu veya bu parçada öncülük etmeye, mücade-

Devamı Sayfa 11'de

Almanya ve İngiltere'de Grev Dalgası

METAL İŞYERLERİNDE GREV SONA ERDİ

Federal Almanya'da Metal İşçileri Sendikası IG-METAL'in 35 saatlik çalışma haftası istemiyle Mayıs ayında başlattığı grev Temmuz başında sona erdi. Sendika ve işverenler 38,5 saat üzerinde anlaşmaya vardılar. Uygulama Nisan 1985'te başlayacak. Metal işçilerinin yanı sıra, aynı istemlerle greve giden basın işçileri de aynı koşullarla grevi sonuçlandırdılar.

Metal işçilerinin grevi, Federal Almanya'nın savaştan bu yana tanık olduğu en güçlü işçi eylemi oldu. Sendika, haftalık 35 saat çalışmanın işsizlik sorununu çözecek en önemli tedbir olduğunu ortaya koydu. İşçilere ve kamuoyuna yönelik olarak yapılan etkin çalışmada, işsizliğin nedeni olarak göçmen işçilerin gösterilemeyeceği, asıl nedenin patronların aşırı kar hırslarından kaynaklandığı, işverenlerin otomasyona, robot kullanımına gidip işçileri kitle halinde kapı dışarı ettikleri gerçeği ortaya kondu. Çalışma süresinin haftada 35 saate indirilmesi, yaklaşık 2 milyon kişiye iş olanağı sağlayacaktır.

İstem işçiler arasında güçlü bir destek buldu. Çeşitli eyaletlerde yapılan grev oylamalarında katılım ve grev yönünde oy kullanımı yüksek oldu. Kürdistan'lı ve Türkiye'li göçmen işçiler de büyük bir çoğunlukla istemi desteklediler ve grev safında Alman işçileriyle omuz omuza mücadele ettiler.

İşverenler, onların arkasındaki Kohl hükümeti ve onların emrindeki basın ise işçilere öfkeyle karşı koydu, bu istemin kabul edilemez olduğunu, sanayinin çökeceğini ileri sürdü ve kamuoyunda korku yayarak işçileri yalnız bırakmaya çalıştı. Bunun yanı sıra, patronlar geniş lokavt uygulamasına gittiler.

Grev döneminde işçiler oldukça yüksek bir moral ve direnme örneği gösterdi. Lokavt uygulaması Bonn'da düzenlenen, yaklaşık 200.000 işçinin katıldığı güçlü bir gösteri ile protesto edildi.

Grevin, özellikle lokavtların sendika için ağır mali yük getirdiği açıktı. Diğer yandan, patronlar da, grev karşısında pek üstten atıp tutmalarına karşılık, uzunca bir grevi göze alamazlardı. Temmuz başında 38,5 saat üzerinde uzlaşmaya varıldı. 1,5 saat, haftalık çalışma süresinde küçük bir kısalmadır. Bu nedenle de, uzlaşma işçilerin oyuna sunulduğu zaman %38 gibi küçümsemeyecek bir kesim ona hayır dedi. Diğer yandan, haftalık 40 saatlik çalışma süresinin altına inilmesi, onda gedikler açılmış olması da küçümsemeyecek bir başarıdır. Grev, bundan öte bir anlam taşıyor. Bu mücadele Almanya'da işçi sınıfını kapitalistlerle güçlü biçimde karşı karşıya getirdi, hatta etkileri ülke dışına da yansıdı. Yarın başka Avrupa ülkelerinde de işçilerin bu istemle ayağa

kalkmaları beklenmelidir. İşçiler sınıf mücadelesinde önemli bir deney kazandılar. Eylemin ekonomik olduğu kadar, politik bir önem taşıdığı da kuşkusuzdur.

İngiltere'de Kömür İşçilerinin Grevi Devam Ediyor

İngiltere'de 12 Mart 1984'te başlayan kömür işçilerinin grevi ise olaylı biçimde devam ediyor. Grev, Tacher hükümetinin kömür üretimini kısma, bu amaçla birçok kömür ocağını kapatma ve onbinlerce işçiyi sokağa atma girişimi üzerine başladı. Kömür işçilerinin grevi ulaşım işçileri sendikası başta olmak üzere diğer sendikalarından ve kamuoyundan geniş destek görüyor.

Falkland krizi sırasında İngiliz emekçilerini vatan ve millet nutuklarıyla savaş hattına süren "Demir Leydi" ise, işçi grevi karşısında son derece hırçın ve uzlaşmaz bir tutum içinde; onları dize getirmek için elden geleni yapıyor. Demir Leydi'nin acımasızlığı kendi sınıfının çıkarlarına uygundur. İşçiler, hükümetin tüm baskılarına, grev kırıcılarına, polise karşı yiğitçe direniyorlar. 30 Mayıs günü Yorkshir kentinde üç bin işçi iki bin polisle çatıştı, pekçok kişi yaralandı. 30 Mayıs'ta 35 grevci işçi Londra'da kömür işletmelerinin merkezini işgal ettiler. Olaylar nedeniyle pekçok işçi ve Madencilik Sendikası Başkanı Arthur Scargill tutuklandılar.

Sınıf savaşının sertleşmesi üzerine, mücadeleyi burjuva yasallığı içine hapsedmeye çalışan kimi çevreler tedirgin oldular. Onlar işçilere "barışçıl" mücadele biçimlerinin dışına çıkmamaları için çağrıda bulundular.

Geçtiğimiz aylarda Federal Almanya ve İngiltere'de yükselen grev dalgası, batılı kapitalist ülkelerin son yıllarda yaşadıkları derin bunalımın yeni bir boyutunu gösteriyor. Bu bunalım bir yönüyle işsizlik, yabancı düşmanlığının artması, silahlanma ve savaş kışkırtıcılığı biçiminde yüze vuruyor. Bunalım kitlelerde de bir hareketlilik yarattı. İnsanlık düşmanı silahlanma ve savaş politikasına karşı birkaç yıldır ki yağınsal barış gösterileri, ABD da-

hil, tüm batılı ülkeleri sarmıştır.

Bilimsel teknolojik devrim, batılı kapitalist ülkelere de yeni bir soluk alma fırsatı verdi, üretim güçlerinde yeni bir atılım oldu. Ne var ki bu atılım kapitalizmin giderilmez iç çelişkileriyle sınırlıdır ve kaçınılmaz olarak yeni ve daha derin bunalımlara yol açıyor. Savaş sonrasında bir dönem işçilerin yaşam koşullarında görülen iyileşme durdu. Şimdi, tersine bir gerileme, yoksullaşma sözkonusu. Enflasyon tüm kapitalist ülkeleri sarsıyor ve ücretler fiyat yükselişlerini izleyemiyor. Batılı kapitalist ülkelerde 40 milyon işsiz var. Baş emperyalist ülke ABD'de küçümsemeyecek bir toplum kesimi açlıkla karşı karşıya. Tekniğin ve bilimin yeni buluşları tüm toplumun, insanlığın yararına değil, bir avuç kapitalistin çıkarlarına hizmet ediyor. Teknik yenilenirken, otomasyon gelişirken milyonlarca işçi sokağa atılıyor. Ve bu durum, kaçınılmaz olarak işçi hareketinde canlanmaya, sınıf mücadelesinin yükselmesine yol açıyor.

Kapitalizm düzen olarak ayakta kaldıkça bu çelişkileri gidermek ve sözkonusu sorunlara temel çözümler bulmak olanaksızdır. Tüm insanlığın kurtuluşu gibi, işçi sınıfının kurtuluşu da iktidarı ele almasına, kapitalizme son vermesine ve sosyalizmi kurmasına bağlıdır. Ama o güne kadar da işçi sınıfının, sömürüyü sınırlandırmak, yaşam koşullarını iyileştirmek için yapabileceği işler var. Silahlanma ve savaş politikasına karşı, barış için mücadele bu görevlerin bir bölümü. Çalışma süresini kısaltmak kavganın diğer bir yönü. Eğer teknik daha az işgücü kullanmayı gerektirecek kadar gelişirse, bunun sonucu işçiyi işten atıp açlığa mahkûm etmek değil, iş süresini kısaltma olmalı. Böylece hem işsizlik önlenmiş, veya azaltılmış, hem de işçilere, kendilerine ayırabilecekleri, dinlenebilecekleri daha fazla zaman kazandırılmış olur.

Önümüzdeki yıllarda bu ülkelerin yanı sıra işçi hareketinin diğer Batılı kapitalist ülkelerde de yükselmesi için koşullar elverişlidir. Önemli olan işçilerin istemlerini diğer haklı ve ileri toplumsal istemlerle ve özellikle barış mücadelesiyle birleştirmek ve ileri politik hedeflere yöneltmektir.

Yabancı Düşmanlığına Karşı,
Barış ve Silahsızlanma İçin
Ortak Ekonomik ve Sosyal Haklar İçin,
Yerli ve Göçmen İşçiler Omuz Omuza

PARTİ MİLİTANİ İÇİN.

RIYA AZADİYİ HABERLERLE GÜÇLENDİRELİM

Yayın kolektif bir üründür. Yazıların hazırlanmasında, basımında, dağıtımında yüzlerce kişi görev alır.

Örgütlü çalışma bir bütündür. Yazıları yazmak kadar onları dizmek, basmak, kitlelere ulaştırmak da saygın bir görevdir. Bunlardan biri yapılmasa yayın işi yürütülemez. Bu türden bin-bir pratik iş yapılmasa örgütlü çalışma bir hiç olurdu. Bir parti üyesi için küçük-büyük, değerli-değersiz görev ayrımı yapılamaz.

Merkez yayın organımız Riya Azadi'yi ele alalım: Yalnız temel teorik yazıları yazacak, gelişmeleri yorumlayacak bir merkez yazı kurulunun olması yetmez. Örgüt bir bütün olarak biz yazıların, haberlerin hazırlanmasında, iletilmesinde rol alır. Herkes kendi olanaklarına göre katkıda bulunmadan iyi bir yayın yapamayız.

Yoldaşlar bu yazıları okur, tartışır. Eğer eleştirileri, önerileri varsa bunu örgütsel kanallardan Riya Azadi'ye ulaştırmalıdır. Orada bir soruna değinilmesini, bir konuda yazılmasını istiyorlarsa bunu söylemelidirler. Bizzat kendileri de görüşlerini yayınlamak üzere gönderebilirler. Bundan çekinmemek gerekir; çünkü bu aynı zamanda bir görevdir. Herkesin iyi bir yazı ustası olması gerekmez.

İyi bir partili, pasif bir biçimde, merkez yayın organında yazılacakları beklemez; ona katkıda bulunur. Bu katkıların başta gelen bir çeşidi ona haber iletmektir.

Haber İletişimin Önemi

Yöresel haberler gereği gibi merkez yayın organına ulaşmadan, o etkin bir yayın yapamaz. Şu veya bu yörede neler oluyor, bilinemez. Üstünde durulamaz; kitlelerin psikolojisi, eğilimleri, istemleri saptanamaz. Bu nedenle her devrimci yayın organı öncelikle iyi bir muhabirler ağına gerek duyar. Ancak, özel olarak görevlendirilmiş muhabirlerin yanısıra, tanık oldukları da güvenilir bir kaynaktan duydukları haberleri MYO'na tüm yoldaşların görevidir. Kitlelerle MYO arasında canlı bir bağ kuracak olanlar, her yerde çalışan kadrolardır.

İyi bir muhabir ağı ve haber iletişimi, yalnız nitelikli bir MYO çıkarmak için değil, tüm parti faaliyetleri için hayatidir. Bu, bedendeki sinir sisteminin çalışmasını andırır. Gözler, parmaklar, kulaklar vb. iyi görev yapmadan beyin kendi başına birşey üretemez.

O halde tüm yoldaşlara bu konuda da ciddi sorumluluk düşüyor. Haber iletişimini güçlendirelim. Bu, partiyi güçlendirmekle eşitir.

Haberleri Nasıl Seçeceğiz ve Onları İletmekte Nelere Dikkat Edeceğiz?

Bunun için önceden hazır birformül ya da liste verilmeyeceği açıktır. Hayat haberler, olaylar bakımından zengindir. Yoldaşlar, örgütümüz ve kamuoyu bakımından önem taşıyan haberleri kendi deneyleri ve insiyatifleri ile seçeceklerdir. Bu konuda şunlar salık verilebilir:

1. Düşmanın zulmünü, sömürüsünü dile getiren, teşhir eden örnekler seçilmelidir.

Örneğin işkenceler, köy ve ev baskınları ve bu sırada yapılanlar, siyasi cinayetler;

Dil ve kültüre yapılan baskılar;

Ticari ve sosyal yaşama getirilen kısıtlamalar;

Rüşvet, haraç vb. ;

Zamlar, fiat artışları ve bunların halkın yaşamına etkileri; İşten çıkarmalar, işyerlerindeki ağır çalışma koşulları ve patronların işçilere çeşitli baskıları;

İşbirlikçi-feodal unsurların halk düşmanı eylemleri;

2. Kitlelerin psikolojisini, tavrını, tepkilerini dile getiren, zulme, sömürüye karşı direnme niteliğini taşıyan haberler.

Örneğin baskılara, işkencelere, siyasi cinayetlere karşı kitlelerin tavrı, şu veya bu protesto olayı;

Zamların ve fiyat artışlarının kitleler üzerindeki etkisi. Onlar bu konuda ne diyorlar? Halk arasında neler konuşuluyor?

İşyerlerinde iş yavaşlatma, yemek boykotu, grev vb. eylemler.

Kimi zaman, kitlelerin tepkisini, hoşnutsuzluğunu dile getiren küçük, yöresel olaylar önemsiz gibi görünür. Oysa çeşitli yörelerden toplanan bu tür bilgiler kitlelerin durumu, eğilimi hakkında genel bilgi verir. Bu tür olaylar yayın yoluyla daha geniş çevrelere duyurulduğu zaman moral verir, yol gösterici olur. Böylece haber iletişimi, yalnız kitlelerin eğilimini saptamaya değil, aynı zamanda onları yönlendirmeye hizmet eder.

3. Örgütsel eylemleri konu alan haberler. Örneğin bir bildirinin dağıtılması, yayın iletilmesi; faşist ve sömürgeci uygulamalara karşı kitleler arasında sözlü yapılan bir teşhir; işyerlerindeki ağır baskılara sömürüye karşı eylem ve dayanışma örnekleri; cezaevlerindeki devrimcilerle, onların yakınlarıyla dayanışma için yapılanlar.. Bu eylemler başarılı olmuşsa nedenleri, olmamışsa nedenleri?

Bu tür haberler örgütümüzün çalışmasıyla ilgili bilgilerin toplanmasına, kadrolara ve kitlelere iletilmesine olanak sağlar. Onlara moral verir, deney kazandırır.

Bu tür haberlerin iletilmesinde örgüt güvenliğini tehlikeye sokmayacak, deşifreye yol açmayacak biçimde dikkatli olmak gerekir. Örneğin duruma göre yer adı belirtilmez; bu çalışmalarını yapan yoldaşların, sempatanın adı verilmez.

4. Haberleri objektif biçimde, yani olduğu gibi, değiştirmeden, abartmadan iletmeli. Haberi gönderen kendi kişisel yorumunu da ekleyebilir ve bu kimi zaman gereklidir. Ama bu yorum mümkün olduğu kadar kısa, öz olmalı; konu dışına çıkmamalı.

Kimi zaman, olayı haber veren kişi, onu bir yana bırakır; olaydan hemen hemen hiç söz etmez, veya şöyle bir dokunup geçer; ama uzun uzun faşizmin, emperyalizmin, sömürgeciliğin kötülüklerini -soyut biçimde- sayıp döker, sayfalar doldurur.. "Peki olay neydi?" diye hayretle sorarsınız..

Anlatım sade olmalı. Olayın yeri, zamanı, ona adı karışan kişiler yazılmalı (Örgütsel bir deşifreye veya polisin iz sürmesine yol açacak isimler ve bilgiler elbet yazılmaz; örneğin bir mektupla bildirilmez).

Kimi zaman ne tarih vardır, ne yer, ne de olaya karışanların adları. Örneğin baskın sırasında biri öldürülmüştür, adı yoktur. Bu işi yapan o bölgenin jandarma komutanıdır, adı yoktur. Oysa bunlar bilinebilir, öğrenilebilir.

Olayı anlatan onu bizzat görmüş, yaşamış veya duymuş olabilir. Elde edilmesi mümkün bilgileri edinip yazmalıdır.

5. Olay, gecikmeden, sıcaklığına yansıtılmalıdır. Ama eğer geç duyulmuşsa yine yazılmalıdır.

Kimi insanlar çevrelerinde yazılmaya, iletmeye değer bir şey, ya da önemli bir olay olmadığını sanırlar. Kimisi ise kayıtsızdır; bu işin önemini kavramamıştır. Oysa eğer insan örgütüne, örgütünün yayın organına haber ulaştırmayı bir görev bilir ve sorumluluk duyarsa, çevresinde bu türden birçok haberler bulacaktır.

CEZAEVLERİNDE İŞKENCELER AZALMADI, DİRENİŞLER SÜRÜYOR

İç ve dış gerici çevreler, Avrupa Konseyi'nin Mayıs toplantısı sırasında Türkiye'deki durumu iyimser göstermek için elden ne gelirse yaptılar. Bir yandan faşist Cunta'nın sözcüleri, diğer yandan onun Batı'daki gedikli destekçileri, demokrasi yolunda adımlar atıldığını, cezaevlerindeki durumun düzelmekte olduğunu iddia ettiler. Bu hava içinde Türk heyeti Konsey'e kabul edildi.

Ne var ki olaylar bu çevreleri pek çabuk yalanlıyor.

Aydınlar Bildirisi ve Evren'in Herzeleri

Konsey toplantısının hemen ardından kamuoyuna yansıyan aydınlar bildirisi bu çevrelerin rahatını kaçırdı. Türkiye'li aydınlar, faşist iktidarın ve onun Batı'daki dostlarının çizdikleri iyimser tabloyu yalanlıyor, kitlelerin özgürlük ve demokrasi istemlerini dile getiriyorlardı. Bildiri iç ve dış kamuoyunda önemli yankılar yarattı. Faşist iktidar tedirgin oldu. Çete başı Evren, Manisa'da yaptığı konuşmada aydınlara kinini kustu, zıvanadan çıktı. ABD emperyalizminin ve para babalarının bu has uşağı, bu namılı halk düşmanı, aydınları hainlikle suçlamaya, Vahdettin'le kıyaslamaya kalktı!

Ne var ki ihanet işinde Vahdettin, bay Evren'in yanında pek masum kalır!

Ama faşist şef bildiği gibi konuşmada kendisini özgür sayıyor. Kitleleri umursamıyor. Halkı bir koyun sürüsü yerine koyuyor. Ne var ki halk böyle olmadığını bu alçaklara gösterecektir ve zaten gösteriyor.

Aydınlar bildirisi dış kamuoyunda da büyük ilgi uyandırdı ve destek gördü. Daha şimdiden çeşitli ülkelerden iki binin üstünde devlet adamı, sanatçı, hukukçu ve bilim adamları Türkiye'li aydınların istemlerine destek olduklarını bildirdiler. Faşist iktidarın demagoji ve tehditleri, içerde ve dışarda kendisine karşı kabaran demokratik muhalefeti dizginlemeye yetmeyecek.

Açlık Grevlerinde Sekiz Can Daha Yitirdik

Konsey toplantısının ardından çok sürmeden İstanbul ve Metris cezaevinden gelen ölüm haberleri, faşist iktidarın ve onun destekçilerinin yalan ve demagojilerini tuzla buz etti. Nisan'dan beri, baskılara, işkencelere karşı sürdürülen ölüm orucunda sekiz yurtsever yaşamını yitirdi. Koma halinde hastahane yatan daha başkaları var.

Tutukluların ana ve babaları, tüm engelleme, tehdit ve baskılara rağmen Çankaya da, faşist Evren'in köşkü önünde gösteri yaptılar, olayı protesto ettiler. Fa-

şist çete ise bunların bir bölümünü gözaltına aldı. Halk düşmanı Özal, yaptığı basın toplantısında, işkence ve baskıları inkar etmeye yeltendi, "açlık grevini örgütler idare ediyor" dedi.

Ne var ki tutuklular, kendilerini her yönden aşağılayan, kişiliklerini yok etmeye çalışan insanlık dışı baskılara karşı onurlarını korumak için direniyorlar. Bugüne dek onlarca bu uğurda yaşamını yitirdi veya sakat kaldı. Bu direnişler baskıyı, işkenceyi, insanlık dışı uygulamaları tümüyle önlemeye yetmedi; ama faşist rejimde amacına ulaşamadı; o, tutukluları köleleştiremedi, teslim alamadı. Devrimci, yurtsever ve demokrat insanlarımızın cezaevlerindeki bu onurlu direnişleri kitlelere moral veriyor, faşist iktidarın uykusunu kaçırıyor.

Ne var ki Cunta, çıkmaz bir yolda ilerliyor. O, hala, şu veya bu türden yeni tedbirlerle, yeni zorbalık yöntemleriyle, sözde "yasal boşlukları kapatarak" amacına ulaşabileceğini sanıyor. Bu amaçla yasalar daha gericileştiriliyor. Tutukluları kelepçeli olarak mahkemeye çıkarmak ve onlara hücre cezaları verebilmek için yeni "yasal" düzenlemeler yapılıyor. Aslında bu işler, şimdiki dek, yasalarda yeri olmadan yapılıyordu. Ama şimdi yasaları uygulamaya uydurma gereğini de duyuyorlar..

Erzurum Cezaevinde Yeni Bir Direniş

Haziran ayında Erzurum askeri cezaevinde yeni bir direniş yer aldı. Tek tip mahkûm elbisesi giymeyi red eden tutuklular türlü baskılara uğradılar, dayak ve işkenceden geçirildiler. TKSP davasından yargılanan tutuklular, mahkûm elbisesi giymeyi red ettikleri ve sivil elbiseleri de ellerinden alındığı için duruşmaya don-

gömlek çıkarıldılar. Mahkeme, bu haliyle duruşma yapmayı red etti ve tutuklular salondan çıkarıldılar.

Bu direniş sırasında tutuklular, dayak ve işkence sonucu ağır biçimde yaralandılar. Yaralılardan üçü (Murat Şahin, Orhan Çetin ve A. Baki Avcı) şu anda koma halinde hastahane yatmaktadır.

Son İki Yılda İşkenceler Arttı

Erzurum askeri cezaevinde kalan politik tutuklular, Ağustos 1983'ten bu yana işkencelerin ve baskıların kat kat arttığını, savunma olanaklarının ellerinden alındığını belirtiyorlar.

Tutuklulardan Halil Aksoy, mahken ye sunduğu dilekçede durumu şöyle d... getiriyor:

"Savunma için gerekli olan kağıt bizden esirgenmekte, haftada iki tabaka ile sınırlandırılmaktadır.

"Her türlü kitap yasaklanmıştır, Atatürk'ün "NUTUK" adlı belgesi dahil.

"Aynı davadan yargılanmamız, savunma ve yasal gerekler nedeniyle aynı koşullarda kalmamızı gerektirir. Ancak şu anda her birimiz ayrı bir yere atılarak ilişkilerimiz tümü ile kesilmiştir. Bu uygulama tutuklu statüsüne aykırıdır.

"Ağustos 1983 başından bu yana dayak ve işkence uygulaması yoğun biçim aldı. Her sabah kahvaltıda sonra koşullar boşaltılıp tutuklular jop, yumruk, tekme ve tokatla dövülmektedir. Bir yandan da "karşı geldi, küfür etti" gibisinden sudan gerekçelerle tutuklular bilinmeyen bir yere götürülmekte, işkenceye tabi tutulmakta ve hücrelere atılmaktadır. Alır... götürülmek için "vurma", "neden döyorsunuz?" "bizimle sorunları konuşmaz mısınız?" demek yetmektedir.

"Dayak onur kırıcı bir şeydir, insanın insanı döğmesi utandırıcıdır. Hele hele her türlü savunmadan mahrum birine uygulanması daha da gayri insanidir."

Çarpıtılan Bir Toplantı ...

Baştarafı Sayfa 5'te

çimde ezmeye çalışan gerici, fanatik Humeyni rejimine de karşıyız. Biz, Humeynicilerin içi boş anti-Amerikancı yaygaralarına bakıp bu gerici rejime ilerililik sifati takamayız, onun kuyruğuna takılmayız. Bölgede emperyalizmin ve gericiliğin planlarına karşı koymak, güç dengesini devrimci, ilerici güçlerden yana değiştirmek, İran ve benzeri güçlere kuyruk olarak değil ancak devrimci ve yurtsever güçlerin birliğini sağlayarak, onların bağımsız politikasını koruyarak başarılabilir. İşte bizim politikamız budur.

Oysa sayın "PKK", kadrolarını Irak KDP'nin yanına geçirdiği günden bu ya-

na, bu örgütün İran'a karşı izlediği uyduluk politikasına angaje olmuş ve bu "devrimci blok" da yerini almıştır.

Devrimci insiyatif ve politik bağımsızlık gerçekten güzel bir şeydir. Ama rüzgar nasıl savurursa oraya giden, olayların akışına kapılmış, birinin güdümünden çıkarken ötekisinininkine giren Apocu hareketin bütün bunlardan söz etmeye ne hakkı var?

Şu bir gerçek ki, Apocu tekke şefleri, kendi uyduluk politikalarına gerekçe bulmak için ideoloji perdesi altında birsürü safsata yapıyorlar.

Partimizin İttifaklar

Politikası ...

Baştarafı Sayfa 7'de

leyi örgütleyip yürütmeye çalışan her yurtsever örgüt, şartlar ne denli güç olursa olsun bağımsızlığını titizlikle korumalıdır. Bunu başaramayan bir örgüt halkımızın gerek duyduğu devrimci öncülüğü yapamaz, bağımsız politika güdemez ve uzun vadede ayakta kalamaz. Kürdistan yurtsever güçleri, ülkemizi aralarında bölüşen devletlerin ve emperyalist güçlerin aralarındaki çelişkilerden de elbet yararlanmalıdır. Düşman saflarındaki çelişkilerden yararlanmak devrimci mücadele sanatının bir parçasıdır. Ancak bundan yararlanma adına bu düşman güçlerden birinin himayesine girme, insiyatifi elden kaçırma başlanamaz. Irak KDP, geçmişte izlediği bu türden gerici bir politika İran Şahı'nın ve ABD emperyalizmi-güdümlüne girdi ve bu ulusal hareketin ağır bir yenilgi almasına yol açtı.

Halkımızın gücüne güvenmek ve bağımsız bir politika izlemek temel önemdedir. Ama halkımızın dostlarını ve düşmanlarını da iyi biçimde ayırmasını bilmeliyiz. Halkımızın kurtuluş mücadelesinin zafere ulaşması, uluslararası düzeyde dost güçlerle sıkı bir dayanışma kurmaya bağlıdır.

Başta Soavyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistem halkımızın başta gelen dostudur. Burjuvaziyi yenilgiye uğratan sosyalist ülkeler yeni bir yaşam kuruyorlar. Sosyalist ülkeler ekonomik ve kültürel alanda hızla gelişiyorlar. Dünya emperyalizminin güçlerini frenliyen, ulusal kurtuluş savaşlarına yolu açan ve onların zafere ulaşmasında belirleyici bir rol oynayan, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistemin varlığı, gücü, desteğidir. Bunu kavramayan, yüzyılımızda olup biten büyük sosyal değişimlerden birşey anlamamış demektir.

Halkımızın başta sosyalist sistem olmak üzere, uluslararası işçi hareketiyle, ulusal kurtuluş, barış ve demokrasi güçleriyle dayanışmasına önem vermeyen, bunu küçümseyen veya bu doğrultudan sapan bir örgüt uluslararası düzeyde doğru bir ittifaklar politikası izleyemez ve mücadeleye ciddi zararlar verir.

Kimileri, hem de marksizm-leninizm adına, işçi sınıfının uluslararası doğru hatını savunanları ve bu arada başta SBKP olmak üzere diğer devrimci partileri suçlamayı, sosyalist ülkelerle yıldan yıla gelişen, ilerliyen sosyalizm kuruculuğunu küçümsemeyi bir meslek haline getirmişlerdir. Böyleleri, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle dostluk politikasını kararlıca savunanları da "bağımlı" olmakla suçluyor ve sosyalist ülkelerle mesafemizin emperyalizm ve diğer düşman güçlerle aynı uzaklıkta olmasını istiyorlar. Böyleleri, isteyerek veya istemiyerek burjuvazinin paraleline düşüyorlar. Devrimcilik adına verilen bu tür dersler küçük burjuva kafaların ürünüdür. Böyleleri dostla düşmanı kötü biçimde karıştırıyorlar.

Umut SODEP'te Değil ...

Baştarafı Sayfa 1'de

gari yaşam koşulları sağlamaz, onları yatıştırılmaz, ulusal sorunu çözemez. Böyle bir parti ancak büyük sermaye çevrelerinin politikası çıkmaza girdiğinde kitlelere bir alternatif olarak sunulabilir; ama kendisinden bekleneni yapamaz. Türkiye'de bu türden sahte "umut"ları kavramış bilinçli güçler az değildir.

Türkiye'de sorunların çözümü radikal dönüşümleri gerektirir. Emperyalizmle bağlar koparılıp atılmadan, köklü bir toprak devrimi yapılmadan, ulusal sorunun demokratik çözümü sağlanmadan, kitlelerin açlık, işsizlik ve benzeri temel sorunlarına çözümler bulunmadan ülkede barışı ve sükuneti sağlamak olanaksızdır. Bu radikal dönüşümleri ise bu türden sosyal demokrat partiler, düzen partileri yapamazlar, yapmazlar. Bunu ancak işçi sınıfının, Kürt halkının çıkarlarını temsil eden gerçekten devrimci örgütler ve onların çevresinde birleşmiş ülkenin demokratik güçleri başarabilir.

Şimdi, faşist Cunta'nın dört yıldan beri estirdiği terör merdanesinin ardından, ülkelerimizin bu gerçek devrimci ve demokratik güçlerini, yani özünde ezici halk çoğunluğunu devre dışında bırakarak sorunlara çözüm getirecek seçenekler aranıyor. Bu boş bir çabadır.

Böyle bir düzene demokrasi denemez ve böyle bir ortamda halklarımızın temel sorunlarına çözüm getirilemez.

Ülkede demokrasiye geçişin koşullarını daha önce birçok kez belirttik.

Cunta yıkılmalı, tüm politik tutuklular serbest bırakılmalı, işkencecilerden ve 12 Eylül döneminin öteki sorumlularından hesap sorulmalı.

1982 Anayasası ve ona paralel çıkarılan tüm öteki gerici yasalar, önceden varolan anti-demokratik yasalar ortadan kaldırılmalı; basın, düşünce özgürlüğü, örgütlenme, toplantı ve gösteri yapma özgürlükleri, sendikal haklar tam olarak güvence altına alınmalı.

MHP ve diğer faşist örgütler hariç, 12 Eylül öncesinde faaliyetleri yasak olanlar, 12 Eylül döneminde yasaklananlar dahil, tüm siyasi partilere, sendikalara ve demokratik örgütlere serbestçe faaliyet hakkı tanınmalı; mal varlıkları geri verilmeli.

MİT, Kontr-Gerilla ve benzeri faşist-militarist örgütler dağıtılmalı.

Tüm siyasi partilerin katılabileceği demokratik bir seçimle kurucu meclis oluşturulmalı.

Besbelli, bunlar demokrasiye geçişin önkoşullarıdır. Ülkenin temel sorunlarının çözümü tek başına bununla sağlanamaz. Ancak bu, çözümlere yol açabilir.

Bugün Türkiye'de, faşist rejime karşı ve demokrasiden yana olan tüm demokrat çevrelere, kişilere, örgütlere düşen görev yukardaki hedefler için mücadele etmektir. SODEP de ancak bu amaçlara hizmet eden bir politika güdebildiği oranda demokrasiye geçişe hizmet eder. Bunun ötesinde, Cunta'nın sopası altında ve emperyalist iane politikasına bağlı olarak Türkiye'de demokrasi gerçekleştirilemez. Hatta bu tür koşullarda SODEP benzeri partiler bile uzun süre varlıklarını koruyamazlar.

Demokrasiye geçiş, ülkenin radikal ve gerçekten demokratik güçlerine duvar çekerek başlatılmaz. Bunu düşleyenler, solu SODEP ve benzeri bir düzen partisinin ılımlı duvarları içine hapsedmeye kalkışanlar yanılırlar. Devrimci kitle hareketi tüm bu duvarları aşır geçer.

SODEP'in kongresinde divan başkanı Şeref Bakışık'ın yaptığı konuşma bazı yönleriyle olumludur. Bakışık, demokratik gelişmeye ters düşen 1982 Anayasa'sının ve bu türden anti-demokratik yasaların değiştirilmesi gerektiğini söyledi. Biz SODEP'in veya başka bir örgütün demokratik yönde atacağı her adımı, göstereceği her çabayı destekleriz.

Ancak sosyal demokrat bir partiyi halkımız için umut ve çıkış yolu olarak gösterenler, Türkiye soluna ve emekçi halka hizmet etmiyorlar. Böyleleri kitleleri bir kez daha yanıltmaya çalışıyorlar. Demokrasinin de, devrimin de gerçek teminatı işçi sınıfı, emekçi halk yığınları ve onların çıkarlarını temsil eden politik örgütlerdir. Onlar bugün Cuntanın azgın terörü altında önemli kayıplar vermiş ve yasal mücadele olanaklarından büyük ölçüde yoksundurlar. Ama halklarımızın geleceğini çizecek olanlar onlardır. Koşullar hızla değişiyor ve hiç kimse devrimci hareketten yana umutsuzluğa kapılmamalı. Elbet, onun eksiklikleri, yanlışları da oldu; bu da bir yönüyle kaçınılmazdı. Ama bu eksiklikleri, yanlışları açacak olan, bunlara çözüm getirecek olan da ondan başkası değildir.

KOMKAR'ın 6'ncı Kongresi**BİRLİK, DİSİPLİN ve COŞKU**

Federal Almanya Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu KOMKAR'ın 6'ncı kurultayı 2-3 Haziran tarihlerinde Köln'de toplandı. Yoğun bir çalışma yılını ardında bırakan kurultay, geniş bir katılımı, disiplinli ve coşku içinde geçti.

Kurultaya yığınsal olarak katılan delegelerin ve KOMKAR üyelerinin yanı sıra, 60 dolayında yabancı, Türkiyeli ve Kürdistan'lı parti, sendika ve demokratik örgütün temsilcisi katıldı. Bir okadarı da mesajlarıyla kurultayı destekledi. Kurultay güçlü bir enternasyonal dayanışma içinde geçti.

Alman Komünist Partisi - DKP adına Yönetim Kurulu Üyesi Heinz Lang, Die Grüne-Yeşiller Partisi adına Parlamento Grubu Başkanı Annemarie Borgmann ve Parti Genel Yönetim Kurulu adına Jürgen Gocht Demokratik Sosyalistler Genel Yönetim Kurulu adına Ursula Rasch, El Salvador FDR-FMLN Federal Almanya Temsilcisi Gregorio Bello, IG-Metall Bölge Sekreteri ve Yabancı İşçiler Sorumlusu Heinz Jutten, İran KDP adına Zulfgari, Irak-KYB temsilcisi, Yabancı Erkeklerle

Evli Alman Kadınları Örgütü adına Ute Baran, DİSK Avrupa temsilcisi Yücel Top, TÖB DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu ve Genel Sekreter Kemal Uzun, FİDEF Genel Sekreteri A. Çağlar Kurultay'a katılan konuklar arasında idiler.

Türkiye Komünist Partisi adına Genel Sekreter Haydar Kutlu, TSİP adına Genel Başkan Ahmet Kaçmaz, Türkiye İşçi Partisi, TKEP Politbürosu, Suriye Komünist Partisi adına Remo Şexo Ferhan, Alman Sosyal Demokrat Partisi-SPD Federal Parlamento Grubu adına Konrad Gilges, PDPKS Politbürosu ve ayrıca Avrupa örgütü adına Cigerxwin ve Suriye'den ayrıca üç Kürt örgütü, TKP-B F. Almanya Seksiyonu, İşçinin Sesi, Uluslararası Öğretmen Sendikaları Federasyonu-FİSE, Uluslararası Yabancı İşçi Dernekleri Forumu adına Başkan Manuel Romano, Asya-Afrika, Latin Amerika Anti-Emperyalist Dayanışma Komitesi,

ESG-Protestan Öğrenciler Birliği, SHB-Sosyalist Öğrenciler Birliği mesaj gönderenler arasında idiler.

Kurultay, örgütün son bir yıllık çalışmalarını değerlendirdi ve KOMKAR'ın bu yıl içinde, bir yandan Faşist Cunta'nın teşhiri ve Kürdistan ve Türkiye özgürlük ve demokrasi güçlerine dayanışma gösterilmesinde, diğer yandan yabancı işçilerin sorunlarına eğilmede, barış mücadelesinde, yabancı düşmanlığına karşı mücadelede, Alman ve diğer ülkeler işçileriyle demokrasi ve barış için dayanışmada, Kürt dil ve kültürüne katkıda bulunmada başarıksız olduğunu saptadı, örgütün eksikliklerini tartışıp, görevlerini belirledi ve yeni yönetimi seçti.

Kurultay'ın bitimini izleyen 3 Haziran gecesi bir kültür gecesi düzenlendi.

KOMKAR'ın, bir önceki oranla daha da güçlü ve coşkuyla geçen kurultayı birçok ba-

kımdan öğretici ve güven vericidir. Göçmen işçi kitlemizin ezici çoğunluğunun bulunduğu Federal Almanya ve Batı Berlin'de Kürdistan'lı işçilerin KOMKAR saflarında yıldan yıla daha da çok kaynaşmaları, mücadelenin yıldan yıla boyutlanması, özellikle, Faşist Cunta'nın işçi hareketini ve genel olarak yurtsever hareketi dağıtmak, ezmek istediği bu dönemde önem taşıyor. İşçilerimiz yıldan yıla gelişen mücadeleleriyle, güçlü enternasyonal bir dayanışma ile buna güzel bir cevap veriyor ve Cunta'nın umutlarını kursağında bırakıyor. Bu, aynı zamanda dönemden kaynaklanan ve kimi kesimlerde, şurda burda uç veren yıldırganlığa, dağınkılığa, umutsuzluğa ve türlü yanlışlara bir cevaptır. Devrimci işçi hareketi yolunu şaşırıyor, dağılmıyor tersine böyle bir dönemde me zilerini, koşulların elverdiği her alanda pekiştiriyor, güçlendiriyor.

Kurultaya katılma olanağı bulamıyan Partimizin Genel Sekreteri Kemal Burkay Yoldaş, Kurultay'a bir mesaj göndererek başarı dileklerini bildirdi.

PARTİMİZİN GÖNDERDİĞİ MESAJ

Değerli arkadaşlar,

6'nci Kurultayınıza katılamadım. Tüm delege arkadaşlara, ve KOMKAR'lı emekçilere en içten ve en sıcak devrimci selamlar..

KOMKAR kurulduğu günden bu yana etkin, çok yönlü bir mücadele yürüttü. O, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin Avrupa kamuoyuna duyurulması, bu mücadeleye yurt dışında dostlar ve destek kazanılması için yoğun çaba gösterdi.

KOMKAR, halkımızın kültürünün gelişip serpilmesi, tanınması için önemli çalışmalar yaptı.

KOMKAR, göçmen işçi kitlemizin ezici çoğunluğunun bulunduğu Federal Almanya ve Batı Berlin'de küçümsenmeyecek bir işçi ve aydın kitlesini örgütledi. Onların çıkarlarını savundu. Barış hareketi içinde yer aldı; yabancı düşmanlığına karşı mücadele etti; başka ülkelerin işçileri ve onların demokratik örgütleriyle sıkı bir dayanışma içinde çalıştı.

KOMKAR, dört yıla yakın süredir ülkemizde barbarca bir zulüm estiren faşist rejime karşı etkin bir teşhir kampanyası yürüttü; politik tutuklulara ve onların yakınlarına sıcak bir dayanışma ve destek gösterdi.

Bu enerjik, zengin çalışmaları yüzündendir ki KOMKAR, yurt dışında işçilerimizin başlıca kitle örgütü, sesi haline geldi; gelişip güçlendi, uluslararası saygınlık kazandı.

Partimiz KOMKAR'ın çalışmalarından, etkinliğinden gurur duyuyor.

Arkadaşlar,

KOMKAR'ın son bir yılı da politik tutuklularla dayanışmayı, barış eylemlerini, newroz şenliklerini içeren güçlü bir eylem yılı oldu. Bu yıl da KOMKAR üyeleri çalışkanlığın, özverinin seçkin örneklerini verdiler. Saflarını daha da güçlendirip pekiştirdiler.

KOMKAR'lı emekçiler, faşist rejimin korku ve yıldırganlık yaydığı bu dönemden başarıyla geçiriyorlar. Sizler şunu is-

pat ettiniz: Haklı bir amaca doğru, bilinçli ve örgütlü olarak, inançla yürüyen insanlar yenilmezler.

Sizin birliğiniz, gücünüz, başarınız, izlediğiniz mücadele çizgisinin ve anlayışının doğru ve sağlam olduğunun en açık göstergesidir.

Geçen birkaç yılda inançlarını yitirenler, karamsarlığa düşenler ve dökülenler de oldu. Kendi sonlarını dünyanın sonu gibi göstermeye kalkışan bu kişiler artık gerilerde kaldılar. Bugün artık onların yapabildikleri tek şey, kaçırdıkları trene taş atmaktır. Bizim ise yükümüz ağır, yolumuz uzun. Birkaç yıldırgan, bozguncuya ayıracak fazla vaktimiz yok. Onları yitirdik diye üzülmez. Geleceği belirleyecek olan kitlelerdir, milyonlarca halktır. Gözlerimizi kitlelere çevirelim.

KOMKAR'lı emekçiler bugüne dek yapılanlardan gurur duymakta haklıdır. Ama yapılanla yetinmemek, eksiklikleri, dayatan yeni görevleri de kavramak, gözleri ileriye çevirmek gerekir. KOMKAR, daha geniş yurtsever işçi kitlesini saflarına çekmeyi, örgüt ağrını yaymayı, önüne ciddi bir amaç olarak koymalıdır.

Arkadaşlar,

Dört yıla yakın süredir halklarımıza kan kusturan faşist rejim bir çürüme içindedir, sonu yaklaşmaktadır. Yurt içinde kitle mücadelesi giderek canlanıyor. Yurt dışında da sömürgeci faşist rejime karşı mücadeleyi, devrimci coşkuyu yükseltelim.

Hiç kuşku olmasın ki kazanacağız. Yaralarımızı saracağız ve örgütlü mücadele bu kez daha ileri düzeylere ulaşacak, ayağa kalkan kitleler daha ileri hedeflere yönelecekler.

Kurultayımıza başarılar dilerim.

Yaşasın özgürlük, barış ve sosyalizm mücadelemiz!

Yaşasın KOMKAR!

Kemal BURKAY-Genel Sekreter